

ການກຳນົດມາດຕະຖານ
ນິຍາມ
ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ຈາກການແກ້ໄຂບັນຫາລູກ
ລະເບີດ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ

ສະບັບທີ 2

ສະບັບທີ 2

ເດືອນ ຕຸລາ 2020

ໃນສະບັບທີ 2 ນີ້

ແມ່ນໄດ້ອ້າງຕາມການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນກຸ່ມທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນຂອງບັນດາອົງການຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມມີ: ອົງການ ແດນເຊີດເອດ (DCA), ກຸ່ມບໍລິສັດ ກວດກຸ້ລະເບີດ ແດນມາກ (DDG), ອົງການຮາໂລ ທູາດ (HALO), ອົງການ ເພື່ອມະນຸດສະທໍາ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ (HI), ອົງການເກັບກຸ້ລະເບີດ ແມັກ (MAG), ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງປະຊາຊົນ ນັອກແວ (NPA) ແລະ ມູນລະນິທິເກັບກຸ້ລະເບີດແຫ່ງ ສະວິດ (FSD) ແລະ ໄດ້ມີການຮ່ວມປຶກສາກັບ ສູນເກັບກຸ້ລະເບີດ ເພື່ອມະນຸດສະທໍາສາກົນ ເຈນີວາ (GICHD), ຄະນະກຳມະການສາກົນຂອງອົງການກາແດງໂລກ (ICRC) ແລະ ບັນດາອົງການ ຂອງສປຊ ເຊັ່ນ: ສູນປະຕິບັດງານລະເບີດຝັ່ງດິນ ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ (UNMAS), ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ແລະ

ຮູບໜ້າປົກ: ບ້ານ ຄອນເນັງເກີເລີເລ (Kanenguerere), ເມືອງ ແອງໂກລາ ທີ່ອ້ອມຮອບໂດຍ ສະໜາມລະເບີດຝັ່ງດິນ ຈຳນວນ 5 ສະໜາມ ຈົນກະທັ້ງມີເລີ່ມມີການລົງກວດກຸ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນພື້ນທີ່ປອດໄພ. ©Scout Tufankjian/ ອົງການຮາໂລ ທູາດ.

ຮູບຂ້າງເທິງ: ຊາວນາຄົນໜຶ່ງໄດ້ສະແດງ ໜາກມ່ວງ ທີ່ລາວໄດ້ເກັບມາຈາກສວນຂອງລາວ ເຊິ່ງໃນເມື່ອກ່ອນເຄີຍເປັນພື້ນທີ່ລະເບີດຕົກຄ້າງ. ໃນເມືອງ ເອວໂລເລຈອນ (El Orejon), ກົມແອນທິໂອເຄຍ (Department of Antioquia), ປະເທດ ກໍາປູເຈຍ. ©Giovanni Diffidentia/ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງປະຊາຊົນ ນັອກແວ.

ສາລະບານ

ການທົບທວນຄຳສັບ ແລະ ຕົວຫຍໍ້	3
ຈຸດປະສົງ.....	6
ຄຳນຳ	6
ຫຼັກການ	7
ການຮວບຮວມຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ປະຊາຊົນທີ່ພິການ.	8
ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ.....	9
ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.	9
ຄູ່ມື ສຳລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.....	11
ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ	13
ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	13
ໝວດຂອງດິນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ແລະ ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.....	15
ຄູ່ມື ສຳລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕໍ່ກັບ ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ.	16
ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ	20
ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ	20
ຄູ່ມື ສຳລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕໍ່ກັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ (VA).	21
ການທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່.	23
ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.	23
ຄູ່ມື ສຳລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕໍ່ກັບການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່.....	24

ການທົບທວນຄຳສັບ ແລະ ຕົວຫຍໍ້

ພື້ນທີ່ຖືກຍົກເລີກ/ ເນື້ອທີ່ຖືກຍົກເລີກ	ການກຳນົດພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າ ບໍ່ມີການລະບຸເປັນຫຼັກຖານ ຂອງວັດຖຸລະເບີດຕົກຄ້າງ ທີ່ອ້າງອີງຈາກການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການຂອງ SHA/CHA.
ການກວດກູ້	ຢູ່ໃນຄວາມໝາຍຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແມ່ນໝາຍເຖິງ ວຽກງານ ຫຼື ການປະຕິບັດງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ມີການກຳຈັດ ແລະ/ຫຼື ທຳລາຍ ວັດຖຸລະເບີດທັງໝົດ ອອກຈາກພື້ນທີ່ສະເພາະ, ທີ່ມີການລະບຸຄວາມເລິກສະເພາະຂອງການກວດກູ້ ຫຼື ກຳນົດຂໍ້ຕົກລົງທີ່ສຳຄັນອື່ນໆ ເຊິ່ງມີການກຳນົດໂດຍ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (NMAA)/ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງວຽກງານສະເພາະ.
ວັດຖຸລະເບີດ (EO)	ລະເບີດປະເພດຕ່າງໆຕໍ່ໄປນີ້ ແມ່ນ ລະເບີດທີ່ວຽກງານການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດຈຳເປັນຕ້ອງມີການທຳລາຍ: ລະເບີດມື່ນ ລະເບີດກະປາງ ລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ລູກລະເບີດທີ່ຫຼົງເຫຼືອຈາກຄ້າຍທະຫານໃນສະໄໝສົງຄາມ ກັບດັກ ອຸປະກອນອື່ນໆ (ທີ່ການກຳນົດໂດຍ CCW APII) ອຸປະກອນລະເບີດທີ່ສ້າງຂຶ້ນເອງ ¹
ການທຳລາຍລະເບີດ (EOD)	ການກວດຫາ, ຈຳແນກ, ປະເມີນ, ເບິ່ງຄວາມປອດໄພ, ການຄົ້ນພົບ ແລະ ທຳລາຍລະເບີດ. ການທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່ ອາດຈະໄດ້ປະຕິບັດຄື: a) ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດເປັນປະຈຳທຸກມື້ ໃນການດຳເນີນການເກັບກູ້ ອີງຕາມການຄົ້ນພົບວັດຖຸລະເບີດ. b) ເພື່ອຈັດການກັບລູກລະເບີດທີ່ຫຼົງເຫຼືອຈາກສົງຄາມ (ERW) ທີ່ໄດ້ຄົ້ນພົບຢູ່ນອກພື້ນທີ່ ອນຕະລາຍ, (ເຊິ່ງອາດຈະພົບພຽງ 1 ERW, ຫຼື ພົບເປັນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ໃນພື້ນທີ່ສະເພາະ); ຫຼື c) ເພື່ອຈັດການກັບ ລະເບີດ ທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ ໂດຍ ເຮັດໃຫ້ມັນລົດຈຳນວນລົງ, ກຳຈັດ ແລະ ພະຍາຍາມທຳລາຍ.
ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບ ວັດຖຸລະເບີດ	ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ຕ້ອງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການບາດເຈັບຈາກ ລະເບີດ ຫຼື ລູກລະເບີດທີ່ຫຼົງເຫຼືອຈາກສົງຄາມ (ERW) ໂດຍການຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມອັນຕະລາຍຈາກ ວັດຖຸລະເບີດ ໃຫ້ກັບ ຜູ້ຊາຍ, ຜູ້ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ອີງຕາມສະວະຄວາມອ່ອນແອທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງພວກເຂົາ, ພະລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ, ແລະ ສົ່ງເສີມ ການປ່ຽນແປງ ພຶດຕິກຳ ລວມໄປເຖິງ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຢ່າງທົ່ວເຖິງ, ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການພົວພັນຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ.
ອຸປະກອນສຳລັບ ກະຈາຍ ຂໍ້ມູນ, ການສຶກສາ ແລະ ການສື່ສານ (IEC)	ອຸປະກອນຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ: ໂປຣເຕັສ, ປ້າຍໂຄສະນາ, ພາບ ຫຼື ຂໍ້ມູນທີ່ຕິດຕາມຝາກຳແພງ, ແຜ່ນພັບ, ສະຕິກເກີ ແລະ ອື່ນໆ. ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ການສື່ສານອື່ນໆ.
ມາດຕະຖານສາກົນ ສຳລັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ (IMAS)	ມາດຕະຖານສາກົນ ສຳລັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແມ່ນ ມາດຕະຖານທີ່ເປັນຂໍ້ບັງຄັບ ສຳລັບ ການປະຕິບັດວຽກງານການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ. ໃນການກຳນົດມາດຕະຖານຂອງການປະຕິບັດວຽກງານພາກສະໜາມໃນທົ່ວໂລກ, ໂຄງສ້າງວຽກງານຂອງມາດຕະຖານສາກົນ ສຳລັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ(IMAS) ຍັງຄົງສືບຕໍ່ໃນການດຳເນີນໄປຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.
ລະບົບຖານຂໍ້ມູນໃນການຈັດ ການຂໍ້ມູນການແກ້ໄຂບັນ ຫາລູກລະເບີດ (IMSMA)	ສະຫະປະຊາຊາດ ຕ້ອງການ ລະບົບຂໍ້ມູນ ໃນການບໍລິຫານຈັດການຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນ ຢູ່ໃນ ສປຊ - ສົ່ງເສີມໂຄງການສະໜາມ. ເຊິ່ງ IMSMA ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ຜູ້ໃຊ້ງານ ພ້ອມທັງຊ່ວຍ ໃນການເກັບກຳ, ຈັດເກັບ, ລາຍງານ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ແລະ ບໍລິຫານຈັດການກັບກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງໂຄງການ. ການໃຊ້ງານຫຼັກໆແມ່ນ ພະນັກງານຂອງ ສູນການແກ້ໄຂບັນຫາລູກລະເບີດ ຢູ່ໃນປະເທດ ແລະ ຂົງເຂດນັ້ນໆ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລະບົບດັ່ງກ່າວ ຍັງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ໃນການສະໜັບສະໜູນ ຜູ້ປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບໂຄງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແລະ ອົງການທີ່ເຮັດວຽກໃນການທຳລາຍລະເບີດໃນທຸກໆຂັ້ນ.
ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ	ຢູ່ໃນຄວາມໝາຍຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແມ່ນອະທິບາຍເຖິງຂະບວນການທີ່ນຳໃຊ້ “ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສົມເຫດສົມຜົນທັງໝົດ” ເພື່ອລະບຸ, ກຳນົດ ແລະ ກຳຈັດ ສິ່ງທີ່ເຫັນ ແລະ ສົງໄສວ່າເປັນວັດຖຸລະເບີດ ຈາກການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ, ການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ/ຫຼື ການກວດກູ້. ຂອບເຂດຂອງ “ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສົມເຫດສົມຜົນທັງໝົດ” ແມ່ນມີການກຳນົດໂດຍ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (NMAA).

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ(NMAA).	ໜ່ວຍງານລັດຖະບານ, ຄະນະກຳມະການລະຫວ່າງລັດຖະມົນຕີ ຂອງໃນປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະເບີດຝັງດິນ ທີ່ມີໜ້າທີ່ ຮັບຜິດຊອບທາງດ້ານກົດລະບຽບ, ການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ປະສານງານກ່ຽວກັບ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ. ໝາຍເຫດ: ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (NMAA), ອາດຈະຈຳເປັນ ແລະ ເໝາະສົມໃຫ້ ສປຊ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໃນການຄຸ້ມຄອງ ບາງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ທັງໝົດ ແລະ ເຕີມເຕັມ ບາງໜ້າວຽກ ແລະ ທັງໝົດ ຂອງສູນການແກ້ໄຂບັນຫາລູກລະເບີດ ຫຼື ບໍ່ຕະຫຼອດ, ອົງການຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ (NMAA).
ການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ທາງດ້ານ ວິຊາການ (NTS)	ການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ, ໂດຍບໍ່ມີການນຳໃຊ້ວິຊາການເຂົ້າມາຊ່ວຍ, ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພົບເຫັນ, ປະເພດ, ກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີລະເບີດທີ່ຕົກຄ້າງ, ເພື່ອການກຳນົດພື້ນທີ່ ທີ່ມີ ແລະ ບໍ່ມີ ລະເບີດຕົກຄ້າງ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຈັດບູລິມະສິດກ່ຽວກັບການປົກປ້ອຍເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ຂະບວນການໃນການຕັດສິນໃຈ ຜ່ານການກະກຽມຫຼັກຖານ.
ການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາ ການ (TS)	ໝາຍເຖິງ ການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະ ຂໍ້ມູນ ທີ່ນຳໃຊ້ດ້ານວິຊາການທີ່ເໝາະສົມເຂົ້າມາຊ່ວຍ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພົບເຫັນ, ປະເພດ, ກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ມີ ລະເບີດທີ່ຕົກຄ້າງ, ເພື່ອການກຳນົດພື້ນທີ່ ທີ່ມີ ແລະ ບໍ່ມີ ລະເບີດຕົກຄ້າງ ແລະ ຊ່ວຍໃນການຈັດບູລິມະສິດກ່ຽວກັບການປົກປ້ອຍເນື້ອທີ່ດິນ ແລະ ຂະບວນການໃນການຕັດສິນໃຈ ຜ່ານການກະກຽມຫຼັກຖານ.
ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ (VA)	ໝາຍເຖິງ ການປະຕິບັດວຽກງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າມີຄວາມແທດເໝາະກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການເຄົາລົບສິດທິຂອງພວກເຂົາ. ໃນມັນລວມເອົາ ສະຖານະການສຸກເສີນ ແລະ ການຮັກສາສຸຂະພາບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການບຳບັດສະພາຮ່າງກາຍ (ອະໄວຍະວະທຽມ ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍຮ່າງກາຍ), ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານຈິດຕະສັງຄົມ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມທາງດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມ ເຊັ່ນດຽວກັບ ນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງໃນການສົ່ງເສີມ ການເຂົ້າຮ່ວມໃນສັງຄົມໃນລັກສະນະທີ່ບໍ່ມີການເລືອກປະຕິບັດຂອງ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ.
Washington Group Short Set (WGSS)	Washington Group Short Set (WGSS) ຄຳຖາມ ວ່າດ້ວຍ ຄົນພິການ.

¹ ອຸປະກອນລະເບີດທີ່ສ້າງຂຶ້ນເອງ ແມ່ນ ຄືກັບນິຍາມຂອງ ລະເບີດຝັງດິນ, ກັບດັກ ຫຼື ອຸປະກອນອື່ນໆ ທີ່ຕົກຢູ່ໃນຂອບເຂດຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ເມື່ອຈຸດປະສົງການກວດກູ້ຂອງພວກເຂົາ ແມ່ນເພື່ອມະນຸດສະທຳ ແລະ ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ສົງຄາມມີການສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ.

ຮູບທາງດ້ານຂວາມື: ເດັກຊາຍ ຊາວກຳປູເຈຍ ອາຍຸ 12 ປີ ໄດ້ສູນເສຍແຂນຊາຍຂອງລາວຈາກ ລູກລະເບີດຝັງດິນ ໃນປີ 2014. ລາວໄດ້ຮັບການເຂົ້າພື້ນຟູຮ່າງກາຍ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານຈິດຕະວິທະຍາສັງຄົມ. ©J.M. Vargas/ ອົງການ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ.

ຄຳນຳ

ໜັງສື ສະບັບນີ້, ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນໂດຍອົງຕາມສະບັບປັບປຸງ ທີ່ໜຶ່ງທີ່ມີການກະກຽມໂດຍ ອົງການຮາໂລ ຫຼາດ (HALO), ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແມັກ (MAG) ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງປະຊາຊົນ ນັອກແວ (NPA) ທີ່ພະຍາຍາມ

ສ້າງນິຍາມຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກກິດຈະກຳການກວດກຸ້ ລະເບີດ. ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ວິທີການປຽບທຽບການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ມີການນຳໃຊ້ຈາກ ບັນດາຫຸ່ນສ່ວນທີ່ດຳເນີນການກວດກຸ້ລະເບີດ, ເຊິ່ງພວກເຮົາ ໄດ້ອ້າງອີງມາຈາກປະສົບການຂອງພວກເຮົາ ບວກກັບການແບ່ງປັນການນຳໃຊ້ວິທີທາງທີ່ດີສຸດຈາກໂຄງການກ່ຽວ ກັບການແກ້ໄຂບັນຫາລູກລະເບີດໃນທົ່ວໂລກ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຈາກຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຜ່ານມາ ເຂົ້າໃນການກຳນົດ ແລະ ຈຳແນກ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ການພະຍາຍາມດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ລິເລີ່ມຕ້ອງການທີ່ຈະເກັບກຳຜົນຮັບ ແລະ ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາລູກລະເບີດໃຫ້ມີປະສິດພາບຫຼາຍຂຶ້ນ. ມັນແມ່ນ ແລະ ຖືວ່າປະຊາຊົນ ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ຫົວໃຈທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນວຽກງານຂອງພວກເຮົາ ແລະ ນັ້ນກໍ່ເພື່ອໃຫ້ ຜູ້ປະຕິບັດວຽກງານ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ພວກເຮົາປະຕິບັດງານຢູ່ເປັນຫຼັກ, ພວກເຮົາຄວນຈະມີການວິເຄາະຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າພວກເຂົາແມ່ນໃຜ ເປັນອັນດັບທຳອິດ. ພາຍຫຼັງທີ່ມີການລະບຸ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງສາມາດເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ເຖິງບຸລິມະສິດຂອງພວກເຂົາ, ແລະ ສາມາດກຳນົດວິທີທາງການເຮັດວຽກທີ່ດີກວ່າຕໍ່ກັບບຸລິມະສິດດັ່ງກ່າ ວນີ້ໃນລັກສະນະແບບກວມລວມ.

ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າ ການກຳນົດ ແລະ ການນັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍ ແລະ ເປັນວິທີທີ່ຖືກຕ້ອງຄວນເລີ່ມຈາກໜ່ວຍງານການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີ ດເທົ່ານັ້ນ.

ການເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກັບຜົນໄດ້ຮັບໃນການເຮັດວຽກຂອງພວ ກເຮົາ ແລະ ອາດຈະເປັນວິທີການປະເມີນ ທີ່ສຳຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ມີການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ການປະເມີນ ການປະຕິບັດວຽກງານການແກ້ໄຂບັນຫາລູກລະເບີດ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ສາມາດອະທິບາຍຜົນປະໂຫຍດຂອງວຽກງານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ພວກເຮົາຫວັງວ່າ ໜັງສື ສະບັບນີ້ ແລະ ການຮ່ວມກັນໃນການພັດທະນາ ຈະເປັນການປຸ້ນຖານ

6 ສຳລັບຄວາມພະຍາຍາມຂອງວຽກງານຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາ ລູກລະເບີດ ສະບັບທີ 2 ໃນສະບັບທີ່ 1 ໄດ້ສຳເລັດໃນເດືອນ ພະຈິກ 2016 ແລະ

ຈຸດປະສົງ

ເອກະສານ ສະບັບນີ້ ໄດ້ກຳນົດມາດຕະຖານນິຍາມ ແລະ ແນວທາງໃນການເກັບກຳ, ບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານ ຈຳນວນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງ, ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ວຽກງານການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່. ເຊິ່ງໃນໜັງສື ສະບັບນີ້ຈະບໍ່ລວມ ນິຍາມຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ 2 ພາກສ່ວນຫຼັກຄື: ເຊັ່ນວ່າ: ການສົ່ງເສີມ ແລະ ການທຳລາຍຄັງລະເບີດ. ຫວັງວ່າເປັນຢ່າງຍິ່ງວ່າ ໜັງສືສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເພື່ອເປັນແນວທາງໃຫ້ກັບ ບັນດາຜູ້ປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ, ເພື່ອແບ່ງປັນການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດ ແລະ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນມາດຕະຖານສາກົນ ສຳລັບໜ່ວຍງານໃນການລາຍງານຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.² ຜູ້ປະຕິບັດງານຈະຕ້ອງມີການແປໜັງສືສະບັບນີ້ ເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນໃຫ້ແປກັບຄືນເປັນ ພາສາອັງກິດ ແລະ ມີການທົບທວນຄືນ ຈາກໜ່ວຍງານປະຕິບັດງານອື່ນໆ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບເປົ້າໝາຍດ້ານກ່າວຢ່າງຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ.

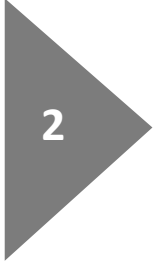
² ບາງເນື້ອໃນຂອງນິຍາມ ແລະ ຄູ່ມື ແມ່ນ ໄດ້ລວມຢູ່ໃນ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ B ຂອງ IMAS 05.10, ເຊັ່ນດຽວກັບ IMAS 07.10, IMAS 07.11, IMAS 09.30, TNMA 10.20/01, IMAS 12.10 ແລະ IMAS 13.10

ຫຼັກການ

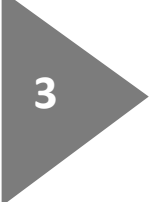
ມາດຕະຖານນິຍາມຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ອີງຕາມ ຫຼັກການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ນິຍາມທັງໝົດໄດ້ຖືກພັດທະນາ ແລະ ປະເມີນ ຢູ່ໃນເກນດຽວກັນ.
ເຫດຜົນທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ນິຍາມທັງໝົດນີ້ ຄວນຈະຕ້ອງ ຈະແຈ້ງ ແລະ ສົມເຫດສົມຜົນ ໃນສະພາບການຂອງແຕ່ລະໂຄງການ ແລະ ຄວນຈະປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ການນຳໃຊ້ ນິຍາມ ຄວນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມຫຼັກຄວາມເປັນຈິງຂອງໂຄງການ ເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຈຳນວນຕົວເລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ນິຍາມ ແລະ ວິທີການ ທີ່ນຳໃຊ້ ໃນການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຂອງກິດຈະກຳ ຄວນຈະມີໄລຍະເວລາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອ ກິດຈະກຳດຳເນີນໄປດ້ວຍຕົວມັນເອງ ແລະ ຄວນຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບ

ວິທີການ ທີ່ນຳໃຊ້ ໃນການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຄວນຈະຕ້ອງໂປ່ງໃສ ແລະ ນິຍາມທີ່ນຳໃຊ້ຄວນຕ້ອງມີສຳລັບ ຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ວິທີ ທີ່ນຳໃຊ້ ໃນການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ອາດຈະເປັນສະພາບການທີ່ສະເພາະ, ໃນຂະນະທີ່ຍັງຄົງຢູ່ ໃນນິຍາມການແນະນຳ ທົ່ວໂລກ.

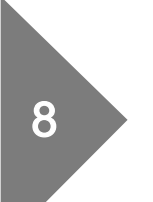
ວິທີ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານຫຼັກ ເຊິ່ງປະກອບມີ: ອຳນາດການຄຸ້ມຄອງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດແຫ່ງຊາດ, ໜ່ວຍງານການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ຂອງ ສປຊ, ຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ບັນດາຜູ້ປະຕິບັດງານຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນເຖິງຄວາມແທດເໝາະຂອງວິທີການ. ການກຳນົດມາດຕະຖານ ນິຍາມ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທາງດ້ານມະນຸດສະທຳ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາ ລູກລະເບີດ ສະບັບທີ 2

ຈຳນວນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດ ຈະມີການຈຳແນກໂດຍ ເພດ, ອາຍຸ ແລະ ຄົນພິການ (ເຊິ່ງ SADDD ຫຍໍ້ມາຈາກ ຂໍ້ມູນການຈຳແນກ ເພດ, ອາຍຸ ແລະ ຄົນພິການ), ຖ້າເປັນໄດ້ ເດັກນ້ອຍ ຄວນກຳນົດຈາກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ, ສ່ວນການຈຳແນກອື່ນໆ ແມ່ນອີງຕາມພື້ນຖານທາງວັດທະນາທຳ/ຕົວຕົນສະເພາະ, ເປັນທີ່ຮູ້ດີວ່າ ບາງທ້ອງຖິ່ນ ອາດຈະພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງທັງ ຄົນພິການ ແລະ ກາດ້າງເດັກນ້ອຍເກາະກຳ⁴

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອາດຈະໄດ້ລາຍງາຍຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຄັ້ງ ຖ້າພວກເຂົາໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງ ກິດຈະກຳ.

ຕໍ່ກັບກິດຈະກຳ ຄວນຫຼີກລ່ຽງ ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຊ້ຳ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ແຕ່ວ່າບາງກໍລະນີ ກໍ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ ໂດຍສະເພາະ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະ

ເຫດການຕ່າງໆ ທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດການນັບ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຊ້ຳ ຄວນຈະຕ້ອງເຮັດການລາຍງານຢ່າງຈະແຈ້ງ.

³ ອີງຕາມສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດທິຂອງເດັກນ້ອຍ, ເດັກນ້ອຍ ແມ່ນໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້ວ່າ ເປັນບຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ.

⁴ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງ ຄົນພິການ, ໂດຍອ້າງອີງໃສ່ the Washington Group Short Set ຄຳຖາມ ວ່າດ້ວຍ

ການຮວບຮວມຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ປະຊາຊົນທີ່ພິການ.

ກິດຈະກຳຂອງການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ທັງໝົດ ຄວນຈະດຳເນີນໃນລັກສະນະທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ປະຊາຊົນ ເປັນວົງກວ້າງ ແລະ ຫຼາກຫຼາຍ. ການເກັບກຳຂໍ້ມູນການຈະແນກຄົນພິການ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ວຽກງານນີ້ປະສິບຜົນສຳເລັດ. ຖ້າຫາກວ່າ ກິດຈະກຳວຽກງານພົວພັນຊຸມຊົນ, ການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ (NTS), ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ⁵ (VA) ແລະ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ປະຊາຊົນທີ່ພິການໄດ້, ໂຄງການກໍ່ຈະບໍ່ສາມາດ ຕອບສະໜອງໄດ້ເຕັມທີ່ ຕໍ່ກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ຫຼາກຫຼາຍໃນຊຸມຊົນໄດ້.

ເປົ້າໝາຍຫຼັກໃນການຮວບຮວມຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບປະຊາຊົນທີ່ພິການ:

1. ເພື່ອທຳຄວາມເຂົ້າຕໍ່ກັບຜົນກະທົບຈາກລູກລະເບີດທິຕິກຄ້າງ ຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ພິການ ຢູ່ໃນກຸ່ມປະຊາຊົນທີ່ກວ້າງຂວາງຂຶ້ນ ເພື່ອສາມາດ ນຳເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ເຂົ້າໃນການພິຈາລະນາ ເພື່ອຈັດບຸລິມະສິດ ໃຫ້ກັບວຽກງານການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ (NTS), ການສຳຫຼວດທາງດ້ານວິຊາການ (TS), ການກວດກຳ, ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ເຊິ່ງໃນນີ້ ລວມທັງການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຈາກລູກລະເບີດ ທີ່ບໍ່ລວມບຸກຄົນພິການ. ເພື່ອຮັບຮູ້ເຖິງ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ຊີວິດແບບຄົນພິການມາກ່ອນ ການເກີດອຸປະຕິເຫດຈາກລູກລະເບີດ, ເຂົ້າໃຈໄດ້ດີກວ່າ ວ່າເປົ້າໝາຍຂອງ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແມ່ນ, ຕົວຢ່າງ, ການອຳນວກຄວາມສະດວກ.
2. ເພື່ອລະບຸ ທັດສະນະຄະຕິ, ສະພາບຮາງກາຍ, ຂະນົບທຳນຽມ ແລະ ອຸປະສັກໃນການສື່ສານ ທີ່ກົນກັນການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບຸກຄົນທີ່ພິການໃນ ວຽກງານການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ (NTS), ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ. ຕໍ່ກັບຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ອົງກອນສາມາດ ປັບປຸງໂຄງການ ແລະ ກົນໄກ ໃນການຈັດການກັບອຸປະສັກ ແລະ ຈັດຜູ້ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃນເຂົ້າຮ່ວມຂອງບຸກຄົນພິການ. ຂໍ້ມູນນີ້ ຍັງຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບ ການຝຶກອົບຮົມພະນັກງານ, ການໃສ່ໃຈເປັນພິເສດ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງຄວາມສາມາດຢູ່ພາຍໃນອົງກອນ.
3. ເພື່ອປັບປຸງແຜນການຂອງໂຄງການ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດໃນຕໍ່ໜ້າ, ມັນເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ຕ້ອງມີການພິຈາລະນາເຖິງພາບລວມ ແລະ ໃຫ້ບຸລິມະສິດຕໍ່ກັບບຸກຄົນພິການ. ເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນ, ແນະນຳໃຫ້ມີການລະບຸກຸ່ມທີ່ນຳໃຊ້ ແລະ ມີການສຳພາດ.
4. ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຖ້າບຸກຄົນທີ່ພິການກຳລັງແຈ້ງໃນວຽກງານການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ, ການພົວພັນຊຸມຊົນ, ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ນັ້ນໝາຍເຖິງທຽມເທົ່າກັບ ປະຊາຊົນທີ່ຍັງເຫຼືອ.
5. ເພື່ອເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍໃຫ້ບຸກຄົນທີ່ອ່ອນແອທີ່ສຸດເປັນຫຼັກ, ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ບຸກຄົນທີ່ພິການສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງວຽກງານທີ່ກຳລັງເຮັດ.

ຄຳຖາມ ຂອງThe Washington Group Short Set (WGSS) ແມ່ນໄດ້ແນະນຳເຖິງມາດຕະຖານເບື້ອງຕົ້ນໃນການລະບຸ ບຸກຄົນທີ່ພິການ ຢູ່ໃນກິດຈະກຳການແກ້ໄຂບັນຫາລູກລະເບີດ. ມັນຈະຖືກໂຮມເຂົ້າກັນ ເມື່ອມີການຮວບຮວມຂໍ້ມູນຈາກບຸກຄົນ ຫຼື ຄົວເຮືອນ ແລະ ນຳໃຊ້ກັບ ບຸກຄົນທີ່ມີອາຍຸ 6 ປີ ຂຶ້ນໄປ. ສຳລັບຄຳຖາມຂອງ WGSS ນີ້ ແມ່ນບໍ່ແທດເໝາະກັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນແບບເປັນກຸ່ມ ຫຼື ຊຸມຊົນ.

ຄຳຖາມແມ່ນກວມເອົາ 6 ຂອບເຂດ: ການເບິ່ງເຫັນ, ການໄດ້ຍິນ, ການຍ່າງ, ຄວາມຮັບຮູ້, ການເບິ່ງແຍງຕົວເອງ ແລະ ການສື່ສານ. ຂອບເຂດ ເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກເລືອກຍ້ອນວ່າ ມັນໄດ້ກວມເອົາຄວາມສ່ຽງທັງໝົດໃນການກຳຈັດການເຂົ້າຮ່ວມ. ຖ້າຫາກວ່າ ບໍ່ມີການຈັດກຽມສະຖານທີ່ ພັກທີ່ເໝາະສົມ. ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ມູນຈະຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ ຜູ້ປະຕິບັດງານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານອື່ນໆ ໃນການລະບຸ ອຸປະສັກໃນການເຂົ້າຮ່ວມ ການເສົາທວດ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ທີ່ສາມາດ

⁵ໃນຕໍ່ໜ້າ, ມັນບໍ່ສາມາດຄາດເດົາໄດ້ວ່າ ການບໍລິການ ທີ່ຕ້ອງການຂອງຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແມ່ນມີການລວມຢູ່ໃນຕົວຂອງມັນ; ຜູ້ປະຕິບັດງານຄວນຕ້ອງມີການກະກຽມຕໍ່ກັບປັດໃຈນີ້ເຂົ້າໃນແນວທາງການປະຕິບັດວຽກງານ.

⁶ເປົ້າໝາຍເຫຼົ່ານີ້ ໄດ້ຖືກດັດແກ້ມາຈາກ 7 ຫົວຂໍ້ທີ່ສະຫຼຸບ ຢູ່ໃນ ຄູ່ມືຂອງຄະນະການປະຈຳລະຫວ່າງໜ່ວຍງານ ວ່າດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງບຸກຄົນທີ່ພິການ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານເພື່ອມະນຸດສະທ້າ. ຜູ້ປະຕິບັດງານ ແມ່ນສົ່ງເສີມໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ຄູ່ມືຂອງ IASC ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ ບຸກຄົນພິການມີສ່ວນຮ່ວມ. <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-task-team-inclusion-persons-disabilities-humanitarian-action/documents/iasc-> ຄູ່ມືແນະນຳ.

⁷ສໍາລັບ ເດັກ, ແມ່ນມີຫົວຂໍ້ສະເພາະ ຄື ຫົວຂໍ້ WGSS ວ່າດ້ວຍ ບົດບາດຂອງເດັກ, ທີ່ໄດ້ການອະນຸມັດ ໃນປີ 2016. ສໍາລັບຄຸ້ມຄອງເດັກນ້ອຍທີ່ມີອາຍຸ 2 ແລະ 17 ປີ

ໃນຊຸດມາດຕະຖານ ຂອງຄໍາຖາມທີ່ຈຳກັດນີ້ ຍັງອະນຸຍາດໃນການປຽບທຽບລະຫວ່າງ ປະເທດ ແລະ ຂົງເຂດພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລະຫວ່າງ ຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ ແລະ ກິດຈະກຳຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ. ລາຍລະອຽດຂອງ ອຸປະກອນ ການ ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງຄໍາຖາມ ແລະ ການນຳໃຊ້ ສາມາດ ເບິ່ງໄດ້ທີ່ ເວບໄຊລ໌ ຂອງ Washington Group.

ໃນການອະທິບາຍ ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຜົນກະທົບຢູ່ໃນຂັ້ນທີ່ໃຫຍ່, ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍກົງຈາກ ບຸກຄົນທີ່ພິການ ແມ່ນມີຄວາມລະອຽດອ່ອນ ຫຼື ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ຈະບໍ່ສາມາດສະບູໄດ້. ຂໍ້ມູນອາດຈະມີຢູ່ກັບພາກລັດຖະບານ ຫຼື ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນສຳຮອງອື່ນໆ.

ຮູບພາບຂ້າງເທິງ: ຂົງເຂດພູເຂົາສູງ ດາແວດ (Darwaz) ໃນປະເທດ ອັບການິດສະຖານ ຍັງຄົງປະເຊີນກັບລູກລະເບີດ ຕົກຄ້າງຢ່າງໜັກ ຈາກ ມົນທົນທີ່ແຕກດ້ວຍແຮງດັນ(anti-personnel mines). ເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ ມາຈາກ ບ້ານ ຈາມາເຈ ບາລາ ຕ້ອງການຮູ້, ແລະ ຈິດຈຳວັດຖຸລະເບີດຂອງສິງຄາມ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໄປໃກ້ພວກມັນ ເມື່ອພວກເຂົາອອກໄປນອກ.

ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ

ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ⁹ ຊ່ອງທ່າງທີ່ມີຄວາມປອດໄພ:

- ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ເປັນລາຍບຸກຄົນ.
- ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ໂລກສັງຄົມອອນລາຍ.
- ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຜ່ານດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຈາກຄູຝຶກ.

⁸ ເບິ່ງອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ທີ່ພັດທະນາໂດຍ WG ວາດ້ວຍ ສະຖິຕິຂອງຄົນພິການ ແລະ ວິທີການນຳໃຊ້ຂອງພວກເຂົາ:

<http://www.washingtongroup-disability.com/wp-content/uploads/2016/12/WG-Document-1-Data-Collection-Tools-Developed-by-the-Washington-Group.pdf> (p. 7) ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນອອນລາຍ ຂອງ The Washington Group ແລະ ການສຳມະນາ ອອນລາຍ: <http://www.washingtongroup-disability.com/washington-group-question-sets/e-learning-tools/>

ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຄວນຕ້ອງມີການລາຍງານແຍກ ສຳລັບ ແຕ່ລະປະເພດໃນການນຳສະເໜີ ແລະ ຄວນແຍກຕົວເລກເຊັ່ນດຽວກັນ. ວິທີການເກັບກຳຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ແມ່ນໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ໃນຕາຕະລາງ ຂ້າງລຸ່ມນີ້.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ຂອງການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ

ແມ່ນລວມເອົາບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າໃນວຽກງານການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຕົວຢ່າງ: ພໍ່-ແມ່ ແລະ ພີ່ນ້ອງຂອງເດັກນ້ອຍໃນໂຮງຮຽນ. ໃນຂະນະດຽວກັນ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ຈາກການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຄິດໄລ່ ຫຼື ປະມານໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບທີ່ຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມຈະບໍ່ໄດ້ນັບເຂົ້າໃນການສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ເວັ້ນແຕ່ວ່າ ຈະມີການຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຫຼື ອົງການຄຸ້ມຄອງ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ແຫ່ງຊາດ.

ປະເພດ	ຄວາມໝາຍ	ຕົວຢ່າງ	ວິທີການເກັບກຳ
ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ເປັນລາຍບຸກຄົນ [ການສຶກສາ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ IMAS 12.10]	ການຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງສອງທາງເຊິ່ງລວມເອົາການໃຫ້ ແລະ ການຮັບເອົາຄວາມຮູ້, ຫັດສະນະຄະຕິ ແລະ ປະຕິບັດ ທີ່ຜ່ານການຮຽນ-ການສອນ. ໃນການຮຽນແບບນີ້ ອາດຈະລວມເຄື່ອງມືທາງ ອອນລາຍ ໃນກໍລະນີທີ່ພວກມັນມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ.	ຊຸມຊົນ - ອີງຕາມການເຮັດກິດຈະກຳ, ການນຳສະເໜີ (ໂດຍຫຍໍ້ ແລະ ລະອຽດ), ການສະແດງລະຄອນ, ການສະແດງ ລະຄອນຫຸ້ນ, ການສະແດງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ນຳໄປເປັນວິຊາສິດສອນໃນໂຮງຮຽນ, ການຮຽນແບບຈຳລອງເປັນກຸ່ມນ້ອຍ ແລະ ອື່ນໆ.	ຈຳນວນປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 6 ປີ ຂຶ້ນໄປ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນຫົວຂໍ້ຫຼັກຂອງການຮຽນ ຈະຕ້ອງມີການຈະແນກເພດ ແລະ ອາຍຸ. ການຮຽນສະບັບສົມບູນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈະຕ້ອງໄດ້ມີການລາຍງານແຍກອອກຈາກການຮຽນແບບສະເພາະກິດ ຫຼື ການຮຽນທີ່ມີການຈຳກັດເລື່ອງເວລາ ຫຼື ຂອບເຂດຂອງບົດຮຽນ.
ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຜ່ານສື່ມວນຊົນ ແລະ ໂລກສັງຄົມອອນລາຍ [ທີ່ລະບຸຢູ່ໃນການເຜີຍແຜຂໍ້ມູນໃນລັກສະນະສາທາລະນະ ¹⁰ ຢູ່ໃນ	ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວ ແມ່ນການສື່ສານທີ່ເປັນທາງດຽວ ເຊິ່ງນຳໃຊ້ໃນກຸ່ມຄົນທີ່ມີຈຳນວນຫຼາຍ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ຂໍ້ມູນ ແລະ ການແນະນຳໃນການໃຊ້ງານປະມານຢ່າງຄຸ້ມຄ່າ ແລະ ຫັນຕາມກຳນົດເວລາ.	ສື່ມວນຊົນ(TV, ວິທະຍຸ, ໃບປົວ) ສື່ສັງຄົມ/ສັງຄົມອອນລາຍ ລວມທັງ ແອບແຊັດ.	ປະເມີນຈຳນວນຜູ້ທີ່ເຂົ້າເຖິງ ຜ່ານການລິງນາລິງ ຄວນມີການຈຳແນກ ເພດ ແລະ ອາຍຸ ຖ້າເປັນໄປໄດ້.

<i>MAS 12.10]</i>			
<p>ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຜ່ານດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ ຈາກຄູຝຶກ. [Training in IMAS 12.10]</p>	<p>ໃນການກະກຽມຂອງໜ່ວຍງານ ການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດຢູ່ນອກ ເພື່ອປະຕິບັດການຮຽນ-ການສອນ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຫຼື ການຝຶກອົບຮົມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ</p>	<p>ການຝຶກອົບຮົມໃນຊຸມຊົນ, ຜູ້ປະສານງານ, ຄູ-ອາຈານ, ສະມາຊິກຂອງສະມາຊິກອົງການ ຈັດຕັ້ງທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ(N GOs) ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ອຸປະກອນທີ່ຈຳເປັນໃນການກະຈາຍບົດຮຽນກ່ຽວກັບ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ.</p>	<p>ຈຳນວນຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ຄວນມີການແຍກ: ເພດ, ອາຍຸ, ຜູ້ທີ່ພິການ ຖ້າເປັນໄປໄດ້.</p>

DRAFT

¹⁰ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃນລັກສະນະ ສາທາລະນະ ລວມເອົາສື່ອື່ນໆທີ່ນອກເໜືອສື່ມວນຊົນ ເຊັ່ນວ່າ: ປ້າຍໂຄສະນາ, ໂພດສ໌ເຕີ, ໃບປິວ, ແຜ່ນພັບ, ສະຕິກເກີ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄູ່ມື ສໍາລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

-

ຄວນມີການລາຍງານຮູບແບບການເຂົ້າເຖິງບຸກຄົນທີ່ພິການ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງຄຳຖາມ WGSS

ເຂົ້າໃນບົດຮຽນການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແມ່ນບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ງ່າຍໆ (ສາມາດເຫັນໄດ້ຢູ່ໃນຂ້າງລຸ່ມຂອງຫຼັກການ)

- ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ

ການນັບຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຈາກການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດຊ້ຳກັນນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ຫຼີກລ້ຽງບໍ່ໄດ້

(ເຊິ່ງບໍ່ການເກັບບັນທຶກຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເປັນລາຍບຸກຄົນ) ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມແນະນຳໃຫ້ກັບ ຜູ້ປະຕິບັດງານ ໃນການບັນທຶກ ແຍກຕໍ່ກັບບຸກຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຄັນທຳອິດ ໃນການຮຽນແບບລາຍບຸກຄົນ.

ເຊິ່ງຈະມີຄວາມສຳຄັນໃນລະຫວ່າງສະຖານະການທີ່ຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ສິ່ງຜິດຄັດແຍງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນ ສະຖານະການລູກລະເບີດ ທີ່ຕົກຄ້າງ; ຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ IDP/ຜູ້ລີ້ໄພມີການຍົກຍ້າຍ ນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າ ປະຊາຊົນໄດ້ປະເຊີນຄວາມສ່ຽງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ພວກເຂົາບໍ່ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ມີລະເບີດຕົກຄ້າງ; ແລະ ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະເບີດຕົກຄ້າງມາເປັນໄລຍະເວລາດົນ. ພື້ນທີ່ ທີ່ມີການນຳໃຊ້

ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ເຂົ້າເປັນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນຢູ່ໃນ ໂຮງຮຽນ¹¹.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ

ຈາກສິ່ງຄົມອອນລາຍ(ສີ່ມວນຊົນ/ຂໍ້ຄວາມ) ອາດຈະຄິດໄລ່ຈາກຂໍ້ມູນ ທີ່ຮັບຈາກຜູ້ສະໜອງສີ່ປະຊາສຳພັນ (ຕົວຢ່າງ: ຈຳນວນຜູ້ໃຊ້ໃນພື້ນທີ່ກຳນົດ, ຜູ້ໃຊ້ສະເພາະ, ການກົດລົງ, ໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນ ແລະ ອື່ນໆ...). ການປະເມີນເຫຼົ່ານີ້ຈະຕ້ອງຢູ່ໃນຂັ້ນທົ່ວໄປ, ສະແດງ ຄວາມເຂົ້າເຖິງ ທີ່ເປັນໄປໄດ້ ຜ່ານສີ່ປະຊາສຳພັນ ເປັນຫຼັກ ແລະ ຮອງລົງມາ ແມ່ນການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຈຳນວນຜູ້ທີ່ ຕອບສະໜອງ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ຄວນຈະຕ້ອງມີການບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານຂອງ ຜູ້ໃຊ້ ເພື່ອກຳນົດວ່າ ຂໍ້ຄວາມແມ່ນໄດ້ໄປເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຈາກສີ່ປະຊາສຳພັນ¹²

(ວິທະຍຸ ແລະ ການອອກອາກາດທາງ TV, ການພິມ/ສິ່ງຄົມອອນລາຍ) ອາດຈະປະເມີນຕົວເລກການເຜີຍແຜ່ຮູບພາບໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບ ກາງ, ມື້ ແລະ ເວລາ ຂອງການເຜີຍແຜ່, ສະຖານທີ່ ຫຼື ຈຳນວນຜູ້ຕິດຕາມ. ຖ້າຫາກວ່າ ຂໍ້ມູນຜູ້ໃຊ້ ວິທະຍຸ/TV ບໍ່ມີ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຈະປະເມີນ

ໂດຍອີງຕາມພື້ນທີ່ການເຂົ້າເຖິງ ຊ່ອງວິທະຍຸ/TV ແລະ ສະເລ່ຍຈຳນວນ ຜູ້ຟັງ/ຜູ້ເບິ່ງໃນເວລາທີ່ EORE ອອກອາກາດ. ພື້ນທີ່ໃນການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມ ຄວນມີການບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານ ເພື່ອກຳນົດວ່າ ພື້ນທີ່

ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລະເບີດຍັງບໍ່ມີການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໃນທາງກັບກັນ ຂໍ້ຄວາມມີການເຜີຍແຜ່ກ້ວາງເກີນໄປ ຈົນນຳໄປສູ່ການກັງວົນໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ. ຄວນຫຼີກລ້ຽງ ຕົວເລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນຫຼັກການ ຂອງຄູ່ມືນີ້. ໂດຍສະເພາະ, ຖ້າຫາກມີການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ຄວາມຊຸ້ງ ຫຼື ເປັນຕອນໜຶ່ງຂອງຊີລີ; ຜູ້ດຳເນີນງານ ບໍ່ຄວນຈະຄຸນຕົວເລກຂອງຜູ້ຟັງ/ຜູ້ຊົມ ກັບຈຳນວນທີ່ອອກອາກາດ; ຜູ້ປະຕິບັດງານຄວນລາຍງານຕົວເລກໂດຍສະເລ່ຍ ຂອງຜູ້ຟັງ/ຜູ້ຊົມ ພຽງຄັ້ງດຽວ ສໍາລັບການອອກອາກາດທັງໝົດ.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ

ຈາກການຝຶກອົບຮົບເພື່ອເປັນຄູຝຶກ ແມ່ນຜູ້ທີ່ຈະໄປດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ເທົ່ານັ້ນ ເຊັ່ນວ່າ: ຜູ້ປະສານງານຢູ່ໃນຊຸມຊົນ, ຄູ-ອາຈານ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສັງກັດຢູ່ໃນ ໜ່ວຍງານການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດ ທີ່ຈະໄປດຳເນີນການຝຶກ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ (ການຝຶກອົບຮົມເປັນຄູຝຶກ) ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ລວມເອົາ ສະຖາບັນ ກ່ຽວກັບໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແລະ ບາງຄັ້ງກໍ່ໝາຍເຖິງ ການຝຶກອົບຮົມ.

- ຈະບໍ່ນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ,

ຕາມຫຼັກການທົ່ວໄປ, ສໍາລັບ ຂໍ້ມູນ, ການສຶກສາ ແລະ ອຸປະກອນການສື່ສານ ເຊັ່ນວ່າ: ໂພສເຕີ, ປ້າຍໂຄສະນາ, ພາບວາດຕາມຝາ, ໃບປິວ, ສະຕິກເກີ ແລະ ອື່ນໆ... ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ ແນະນຳໃຫ້ ລາຍງານຈຳນວນ ອຸປະກອນທີ່ໄດ້ຕິດຕັ້ງ ແລະ ໄດ້ແຈກຢາຍ. ຍົກເວັ້ນແຕ່ຈະລວມເອົາກໍລະນີທີ່ IEC ປະກອບຢູ່ໃນ

ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດເປັນຫຼັກ. ຕົວຢ່າງ: ການລົງນາລົງຂອງ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແບບສຸກເສີນ. ສໍາລັບປະຊາຊົນທີ່ເຂົ້າເຖິງໄດ້ຍາກ.

- ສິ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງເນັ້ນ

ຄືຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຕົວເລກໃນໝວດຕ່າງໆ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກ ໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ຄວນມີການແຍກອອກເພື່ອເບິ່ງຈຳນວນ ທັງໝົດທີ່ ອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນມີການນັບຫຼາຍກວ່າ 1ຄັ້ງ ສໍາລັບໃນແຕ່ກິດຈະກຳຂອງ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ, ໃນກໍລະນີທີ່ມີການເຂົ້າຮ່ວມໃນຫຼາຍກວ່າຫົວຂໍ້,

ສິ່ງສໍາຄັນຄືຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການຕັ້ງສົມໝຸດຕິຖານວ່າ
“ຈະສາມາດເຂົ້າໄດ້ທົ່ວເຖິງໝົດທຸກຄົນ” ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສໍາເລັດ
ເມື່ອຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທຽບເທົ່າກັບຕົວເລກຂອງປະຊາ
ຊົນໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ.

- ການລາຍງານ ຄວນຕ້ອງມີການຈໍາແນກ

ຄວາມແຕກຕ່າງຕາມປະເພດຂອງ
ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນ
ແລະ

ຈຸດປະສົງຄືສ້າງຄວາມແຕກຕ່າງໃຫ້ກັບຂໍ້ມູນເຊິ່ງເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ
ຂອງການວິເຄາະຂໍ້ມູນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ,
ກິດຈະກຳຕ່າງໆຄວນມີການອະທິບາຍ ແລະ ນັບ ເຖິງແມ່ນວ່າ
ອາດຈະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ
ຕໍ່ກັບປະມານຈໍານວນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.

- ໃນຂະນະທີ່ມີ ການສັນນິຖານວ່າ

ກິດຈະກຳຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ,
ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດແມ່ນບໍ່ສາມາດສະແດງເຫັນ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ຫຼື ຄວາມປອດໄພ ແລະ
ການປ້ອງກັນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກການເຮັດກິດຈະກຳ. ສະນັ້ນ,
ຜູ້ປະຕິບັດງານ

ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດຈໍາເປັນຕ້ອງມີ
ວິທີການກວດສອບ ແລະ ປະເມີນ

ເພື່ອພ້ອມໃນການປະເມີນຜົນຮັບແບບທັນທີ ແລະ
ຢູ່ໃນລະດັບກາງ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງຕົວຊີ້ວັດ.

¹¹ ໃນກໍລະນີທີ່ ການໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດໄດ້ຖືກດໍາເນີນການຝຶກໂດຍໂຮງຮຽນ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ວິທີການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາ ແລະ ພ້ອມທັງວິທີການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄັ້ງທໍາອິດ.
ແນະນໍາໃຫ້ນັບຈໍານວນນັກຮຽນ ຊັ້ນລະຄັ້ງ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກໂຄສະນາສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ ແລະ
ເຖິງແມ່ນວ່ານີ້ຈະແມ່ນຄັ້ງທໍາອິດຂອງພວກເຂົາ ຫຼື ບໍ່.

¹² ໃນບາງສະຖານະການ, ສື່ຄ້າຍຄືກັນ ອາດຈະຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ໃນສີ່ມວນຊົນ ຫຼື IEC. ໃນຄວາມແຕກຕ່າງ ທີ່ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ໝາຍເຖິງ
ການປະມານຈໍານວນປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຂໍ້ຄວາມໂດຍວິທີການນີ້. ຕົວຢ່າງ ການນໍາໃຊ້ ລໍາໂພງອາດເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງໃນຈຸດປະສົງຂອງການລົງນະລົງ
ທີ່ມີກຸ່ມຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສະເພາະ (ສີ່ມວນຊົນ), ຈໍານວນປະຊາຊົນເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນງ່າຍໃນການປະມານ, ຫຼື ອາດຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການສື່ສານແບບຄອບຄຸມ
ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະມານຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ

ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ¹³ ແມ່ນຈະນັບຈຳນວນປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກດິນທີ່ກວດກູ້ ຫຼື ດິນທີ່ຫຼຸດຜ່ອນເທົ່ານັ້ນ. ຕາມຫຼັກການທົ່ວໄປແລ້ວຈະບໍ່ມີການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກດິນທີ່ຖືກຍົກເລີກ; ເວັ້ນແຕ່ວ່າ ຈະມີການລວມຢູ່ນຳດິນທີ່ຖືກກວດກູ້. ໂດຍລະບຸຫຼັກຖານວ່າ ພື້ນທີ່ດິນທີ່ບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີຄວາມຢ້ານກົວ ຫຼື ສິ່ງໄສວ່າມີລະເບີດ ແລະ ນັ້ນຕາມດ້ວຍການສຳຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນມີການລະບຸໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນຕໍ່ກັບຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້/ຜູ້ທີ່ຈະນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ (ນີ້ສາມາດນຳໃຊ້ພາຍຫຼັງເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການສ້າງຕັ້ງຕົວເມືອງ ເປັນຕົ້ນ)

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ໝາຍເຖິງບຸກຄົນ (ຜູ້ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ, ເດັກນ້ອຍຊາຍ ແລະ ເດັກນ້ອຍຍິງ) ທີ່ອາໄສ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ຖືກປົກປ້ອງ ເພາະວ່າ ພວກນຳໃຊ້/ຈະນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ ທີ່ມີການກວດກູ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນການກວດກູ້ ເພື່ອທຳການຜະລິດ ແລະ/ຫຼື ນຳໃຊ້ເຮັດກິດຈະກຳແບບຍືນຍົງ ແລະ/ຫຼື ເປັນປະຈຳ¹⁴. ນອກຈາກນີ້, ບຸກຄົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຄົວເຮືອນແມ່ນຈະຖືກນັບເຂົ້າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ, ເພາະພວກເຂົາອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງ ຈາກການໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ເສຍຊີວິດ ເນື່ອງຈາກມີການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີການກວດກູ້ ເຊັ່ນວ່າ ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນຊຸມຊົນດຽວກັນ ກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນ ທີ່ກວດກູ້ກໍຕາມ. ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວອາດຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນພາບລວມ ຂອງການພັດທະນາສະຖານນະການທຸລະກິດ ຊຸມຊົນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ປັບປຸງການດຳລົງຊີວິດ. ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂອງປະເທດ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມຄວນນັບ ໂດຍການນຳໃຊ້ ຂໍ້ມູນປະຊາກອນ ສຳລັບໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ¹⁵. ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບພື້ນທີ່ດິນກວດກູ້ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນການກວດກູ້ທີ່ສຸດ ລົບຈຳນວນທັງໝົດຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.

6 ໜວດເນື້ອທີ່ນຳໃຊ້ ທີ່ມີການລະບຸໄວ້ ໃນຕາຕະລາງ ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແລະ ນິລວມທັງ ຄູ່ມືໃນການນັບ ແລະ ກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ອີງຕາມ ວິທີການເພື່ອໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ດິນ ໃນ 6 – 12 ເດືອນ ພາຍຫຼັງ ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້.

¹³ເບິ່ງຕາມ IMAS 07.11 ສຳລັບການນິຍາມຫຼັກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ.

¹⁴ເບິ່ງຕາມ IMAS 05.10 ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ B.

¹⁵ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ ອາດຈະໝາຍເຖິງ ໜ່ວຍງານບໍລິຫານຂັ້ນທີ່ 4 (ຫຼື ນ້ອຍກວ່າ) ຢູ່ໃນປະເທດ: https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_administrative_divisions_by_country. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຢູ່ໃນສະພາບການຕົວເມືອງ, ສະພາບການເມືອງອ້ອມຂ້າງ ຫຼື ບ້ານເຮືອນຕາມແຄມທາງ ອາດຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນ ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ. ໃນບາງສະພາບການຢູ່ຊົນນະບົດ, ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ຈຳແນກ ໂດຍລັດຖະບານແຫ່ງຊາດ ອາດຈະຍັງໃຫຍ່ເກີນໄປ ແລະ ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ທີ່ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນບ້ານ ຫຼື ຕົວເມືອງ. ຂໍ້ຕົກລົງ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາລະຫວ່າງບັນດາຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານພາຍໃນປະເທດ, ແຕ່ວ່າ ຫຼັກການໃນການຫຼີກລ່ຽງຕົວເລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈຳເປັນຕ້ອງຮັກສາໄວ້. ເຊິ່ງອາດຈະມີຄວາມຈຳເປັນໃນເວລາທີ່ຕົວເລກປະຊາຊົນມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ເນື່ອງຈາກ ບັນຫາການຂັດແຍ່ງ, ການຍົກຍາຍ ຫຼື ການປະກົດຕົວຂອງກຸ່ມຄົນພະເນຈອນ.

ຮູບທາງດ້ານລຸ່ມນີ້: ການເກັບຫົວຫອມຈາກພື້ນທີ່ດິນທີ່ມີການກວດກູ້ ຢູ່ປະເທດສິລັງກາ. ©ອົງການຮາໂລ ຫຼາດ.

ຮູບທາງດ້ານຂວາມື: ຊີວິດການເປັນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ ທີ່ມີລະເບີດຝັງດິນໃນອາດິດ ຢູ່ຕອນໃຕ້ ຂອງປະເທດຊູດານ. © Sean Sutton/ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແມັກ.

ໝວດຂອງດິນທີ່ຖືກນໍາໃຊ້ ແລະ ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ

ປະເພດດິນທີ່ຖືກນໍາໃຊ້	ນິຍາມຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ
<p>ດິນປູກສ້າງ</p> <p>ການພື້ນຟູ/ການກໍ່ສ້າງ ທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ການຕັ້ງຖິ່ນຖານ ລວມທັງ ການຕັ້ງທີ່ພັກອາໄສແບບຖາວອນ, ອາຄານທີ່ພັກອາໄສ ສໍາລັບ ການອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມ, ການສ້າງທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ ຫຼື ການຕັ້ງຖິ່ນຖານຊົ່ວຄາວ.</p>	<p>ຈຳນວນປະຊາຊົນໃນຄົວເຮືອນ ຜູ້ທີ່ອາໄສ ຫຼື ຜູ້ທີ່ຕັ້ງ/ກໍາລັງຈະມາຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ເກົ່າແລ້ວ ຫຼື ການຕັ້ງຖິ່ນຖານໃໝ່/ທີ່ພັກອາໄສ/ທີ່ພັກເຊົາໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ປົດປ່ອຍ.</p>
<p>ດິນກະສິກໍາ</p> <p>ການປູກຝັງ, ການປູກສວນຜັກເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ແລະ ທົ່ງຫຍ້າ ສໍາລັບລ້ຽງສັດ (ສະຖານທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບປະເທດ).</p>	<p>ຈຳນວນປະຊາຊົນໃນຄົວເຮືອນ (ລວມເອົາແຮງງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ) ຜູ້ທີ່ ນໍາໃຊ້ດິນໃນການປູກຝັງ, ການປູກສວນຜັກເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ຫຼື ທົ່ງຫຍ້າ ສໍາລັບລ້ຽງສັດ.</p>
<p>ຊຸມຊົນ/ພື້ນທີ່ສາທາລະນະ</p> <p>ພື້ນທີ່ ໃຫ້ບໍລິການສະທາລະນະ ເຊັ່ນວ່າ ພື້ນທີ່ອໍານວຍຄວາມສະດວກຕໍ່ກັບ ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ສະໜາມເດັກຫຼິ້ນ ແລະ ພື້ນທີ່ ສໍາລັບຫຼິ້ນ, ຮ້ານຄ້າ, ຕະຫຼາດ, ຊຸມຊົນ/ຕຶກອາຄານບໍລິຫານ, ສະຖານທີ່ວັດທະນາທຳ, ສາດສະໜາ ແລະ ສະຖານທີ່ສໍາລັບພັກຜ່ອນ</p>	<p>ຈຳນວນປະຊາຊົນໃນຄົວເຮືອນ ຜູ້ທີ່ນໍາໃຊ້ ຫຼື ເຮັດວຽກຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ຖືກປົດປ່ອຍເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກ.</p>
<p>ແຫຼ່ງທຳມະຊາດ</p> <p>ສະຖານທີ່ລ່າສັດ, ເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສະຖານທີ່ ຊອກຫາວັດສະດຸຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າ ຈາກທຳມະຊາດ(ປະກອບມີ ການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ເຊັ່ນວ່າ: ສໍາລັບການແຕ່ງກິນ, ອາບ ຫຼື ແຫຼ່ງນໍ້າສໍາລັບສັດ ແລະ ສະຖານທີ່ຫາປາ). ທົ່ງຫຍ້າສໍາລັບລ້ຽງສັດ ອາດຈະສາມາດຢູ່ໃນໝວດນີ້ໄດ້ ຖ້າຫາກວ່າ ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບປະເທດຫາຍກວ່າ.</p>	<p>ຈຳນວນປະຊາຊົນໃນຄົວເຮືອນ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ພື້ນທີ່ດິນທີ່ຖືກປົດປ່ອຍໃນການໃນການຫາກິນ,ຫາປາ, ລ່າສັດ, ເກັບເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງນໍ້າທຳມະຊາດ ຫຼື ທົ່ງຫຍ້າສໍາລັບລ້ຽງສັດ.</p>
<p>ພື້ນຖານໂຄງຮ່າງ</p> <p>(ຂະໜາດນ້ອຍ - ຂະໜາດກາງເທົ່ານັ້ນ)¹⁸</p> <p>ການປົດປ່ອຍພື້ນທີ່ດິນເພື່ອການນໍາໃຊ້ທີ່ປອດໄພ/ກໍ່ສ້າງໂຄງຮ່າງພື້ນຖານ ໃນລະດັບແຕ່ນ້ອຍ-ກາງ ເຊັ່ນວ່າ ໂຄງຮ່າງພື້ນຖານຊົນລະປະທານ, ນໍ້າບາດານ, ນໍ້າສາງ, ແລວສາຍໄຟຟ້າໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອື່ນໆ.</p>	<p>ຈຳນວນປະຊາຊົນໃນຄົວເຮືອນ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ ພື້ນຖານໂຄງຮ່າງໃນລະດັບແຕ່ນ້ອຍ-ກາງ ເຊັ່ນວ່າ ໂຄງຮ່າງພື້ນຖານຊົນລະປະທານ, ນໍ້າບາດານ, ນໍ້າສາງ, ແລວສາຍໄຟຟ້າໃນທ້ອງຖິ່ນ, ໂຄງຮ່າງພື້ນຖານ ຂອງສັນຍານໂທລະສັບ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ຖືກປົດປ່ອຍ.</p>
<p>ດິນພັດທະນາເພື່ອການເຂົ້າເຖິງ</p> <p>(ປະກອບມີ ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ)</p> <p>ການປົດປ່ອຍພື້ນທີ່ດິນເພື່ອການນໍາໃຊ້ທີ່ປອດໄພ/ການກໍ່ສ້າງ/ການປັບປຸງ ຊ່ອງທາງການເຂົ້າເຖິງ ເຊັ່ນວ່າ: ທາງຢ່າງ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ.</p>	<p>ຈຳນວນປະຊາຊົນໃນຄົວເຮືອນ ຜູ້ທີ່ໃຊ້ ທາງຢ່າງ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ ເປັນຫຼັກໃນການໄປມາຫາສູ່ກັນ ແລະ/ຫຼື ຈຳນວນປະຊາຊົນ ຜູ້ທີ່ມີການຂົນສົ່ງຜ່ານ ພື້ນທີ່ດິນທີ່ຖືກປົດປ່ອຍ ເພື່ອເຂົ້າໄປສູ່ພື້ນທີ່ອື່ນໆຢ່າງເປັນປະຈໍາ.</p>

¹⁶ສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການອ່າງເກັບນໍ້າຂະໜາດໃຫ່ຍ (ຕົວຢ່າງ ບັນດາໂຮງໝໍເມືອງ/ອາຄານຂອງພະແນກການຕ່າງໆ) ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະມານຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ຄວນຈະມີການແຍກອອກຈາກການນັບຜູ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຈໍານວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການບົດເບືອນຄວາມຈິງຂອງການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ນອກເໜືອຈາກການບໍລິການເຫຼົ່ານີ້ ຄວນມີການລາຍງານໂດຍ ວິທີອື່ນ. ຕົວຢ່າງ: ກໍລະນີສຶກສາສະເພາະ.

¹⁷ການບໍລິການທີ່ແຕກຕ່າງ ອາດຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານນິຍາມຂອງຄໍາວ່າ ‘ເປັນປະຈໍາ’ ເຊິ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບການໃຊ້ງານ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ສະພາບການຂອງແຕ່ລະໂຄງການ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ. (ຕົວຢ່າງ: ຢູ່ໃນຂະແໜງ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ການສຶກສາ).

¹⁸ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກພື້ນຖານໂຄງຮ່າງ ຂະໜາດໃຫ່ຍ (ຕົວຢ່າງ: ແລວທາງລົດໄປ, ແລວໄຟຟ້າ ແລະ ອື່ນໆ) ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະມານຈໍານວນ ແລະ ຄວນຈະມີການລາຍງານແຍກ ຈາກຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງ ຈໍານວນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ອາດຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ການບົດເບືອນຄວາມຈິງຂອງການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ນອກເໜືອຈາກການບໍລິການເຫຼົ່ານີ້ ຄວນມີການລາຍງານໂດຍ ວິທີອື່ນ. ຕົວຢ່າງ: ກໍລະນີສຶກສາສະເພາະ.

¹⁹ຄໍາວ່າ “ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ” ແມ່ນໝາຍເຖິງ ການເຮັດ 1 ຄັ້ງ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ ຕໍ່ອາທິດ. ເພື່ອຄິດໄລ່ການຊົມໃຊ້ ທາງຢ່າງ ແລະ ຖະໜົນຫົນທາງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແນະນໍາໃຫ້ສະເລ່ຍຈໍານວນຄົນຕໍ່ມື້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຕົກລົງເຫັນດີກັບນິຍາມຄວນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະຕິບັດງານພາຍໃນປະເທດ.

ຄູ່ມື ສໍາລັບ ການເກັບກໍາ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕໍ່ກັບ ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອາດຈະມີການນັບ

ຢູ່ໃນໄລຍະຂອງກິດຈະກໍາ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ:

ກ່ອນການກວດກຳ(ການຄາດຄະເນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ) ຫຼື ພາຍຫຼັງການກວດກຳ (ຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງ).

ຄວນໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ໃນການລາຍງານ

ຕົວເລກຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການກວດກຳ.

ຄວນມີຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ ການຄາດຄະເນຜູ້ ບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງ

ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ

ກ່ອນການການກວດກຳທີ່ມີການປະມານຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນຈະມີການນັບຜ່ານການດໍາເນີນການສໍາ

ຫຼວດ ທົ່ວໄປ (NTS, ການສໍາຫຼວດຄົວເຮືອນ,

ການສໍາຫຼວດຊຸມຊົນ, ການຂຶ້ນທະບຽນຜູ້ລົ້ໄພຄືນ ແລະ ອື່ນໆ)

ແຕ່ວ່າ ການນໍາໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນຕົວຈິງ ແມ່ນບໍ່ສາມາດຮັບຮູ້ໄດ້

ຈົນກວ່າການປົດປ່ອຍຈະປະສົບຜົນສໍາເລັດ,

ເຊິ່ງອາດຈະປັດໄຈອື່ນໆ

ທີ່ເປັນຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການນໍາໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນຂອງພວກເຂົາ ໃນໄລຍະ 6 ຫາ 12 ເດືອນ.

- ເວັ້ນແຕ່ວ່າຈະໄດ້ມີການກໍານົດຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ໃນການ

ລາຍງານໃຫ້ກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນຕະຫຼອດໄລຍະເວລາຂອງສັນຍາ,

ການຄາດຄະເນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນ

ມີການລາຍງານເມື່ອທີມງານເລີ່ມວຽກງານແຕ່ລະຄັ້ງ

ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ສັນຍາຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ແລະ ຄວນນັບພຽງ 1

ຄັ້ງຕໍ່ໜຶ່ງວຽກງານ (ສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ)

ແລະ ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ

(ສໍາລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ)

ຕະຫຼອດໄລຍະສັນຍາຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ.

ໃນເວລາທີ່ມີການເກັບກໍາຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງ

ແມ່ນຈະຖືກນໍາໃຊ້ໃນກວດສອບຄວາມຖືກຕ້ອງ

ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄາດຄະເນ ແລະ ຄວນມີການລາຍງານການປ່ຽນແປງຕ່າງໆທີ່ສໍາຄັນພ້ອມເຫດຜົນ ໃຫ້ກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນໄດ້ຮັບຮູ້.

- ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຕົວຈິງ

ຄວນຈະເຮັດຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 6-12 ເດືອນ

ພາຍຫຼັງການກວດກຳສໍາເລັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ຄວນຈະພິຈາລະນາເຖິງການນໍາໃຊ້ດິນ

ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ເພື່ອນັບໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ

ຕົວຢ່າງ: ດິນກະສິກໍາ, ພາຍຫຼັງການກວດກຳ

ເວລາທີ່ເໝາະສົມໃນການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນຈະຢູ່ໃນ

ລະດູໄຖນາ ຫຼື ລະດູເກັບກ່ຽວ ເຊິ່ງອາດຈະກ່ອນ 6 ເດືອນ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຍັງຕ້ອງໄດ້ມີການນັບພາຍຫຼັງ

ສໍາລັບພາກສ່ວນຂອງຜົນໄດ້ຮັບໄລຍະຍາວ ຫຼື

ການປະເມີນຜົນກະທົບ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ,

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນມີການຄິດໄລ່ ໃນລະຫວ່າງ

ກ່ອນການກວດກຳ ໂດຍອີງຕາມການຄາດຄະເນການນໍາໃຊ້ດິນ

ແລະ ຄິດໄລ່ໃນຊ່ວງ 6-12 ເດືອນ ພາຍຫຼັງການກວດກຳ.

- ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສໍາລັບຜູ້ໃຫ້ທຶນຈະໄດ້

ລາຍງານຕາມທິລະບຸຢູ່ໃນສັນຍາ, ສະນັ້ນ,

ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຊໍ້າ

ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຜ່ານວົງຈອນສັນຍາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຜູ້ໃຫ້ທຶນ

ຄວນແຍກ ຈໍານວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ

ຂອງພວກເຂົາຜ່ານສັນຍາ. ສໍາລັບພາຍໃນ,

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ

ຂອງແຕ່ລະວຽກງານຄວນມີການລາຍງານພຽງຄັ້ງດຽວ

ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເປັນນັບຊໍ້າໃນບົດລາຍງານພາຍໃນຂອງອົງກອນ

(ຕົວຢ່າງ: ບົດລາຍງານປະຈຳປີ).

- ໃນບາງສະພາບການ,

ຄົນຜູ້ດຽວອາດຈະເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ

ຈາກຫຼາຍກວ່າ 1 ວຽກງານ(ຕົວຢ່າງ: ຄົວເຮືອນໜຶ່ງ
ອາດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ
ຈາກກວດກຸ້ມຄອງສິກາຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຕໍ່ມາ ອາດຈະເປັນ
ຜູ້ທີ່ນຳໃຊ້ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຂອງຊຸມຊົນ
ໃນພື້ນທີ່ດິນທີ່ຖືກປົດປ່ອຍ).
ຫຼືກວ່າງການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຊໍ້າ

ຕ້ອງໄດ້ມີການລາຍງານໃນໄຕມາດຕໍ່ໄປ. ເປັນທີ່ຮູ້ກັນວ່າ
ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ
ອາດຈະໄດ້ຖືກນັບເຂົ້າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມໃນ
ຊຸມຊົນ ຂອງໄຕມາດທີ່ຜ່ານມາ. ໃນກໍລະນີເຫຼົ່ານີ້,
ຜູ້ປະຕິບັດງານ
ຄວນແຈ້ງໃຫ້ກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນກ່ຽວກັບຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ອາດຈະ

²¹ນິຍາມເຫຼົ່ານີ້ ເຮັດໃຫ້ຮູ້ເຖິງ ການນັບສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ອາດຈະ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນສະພາບການນຳໃຊ້ດິນ, ຕົວຢ່າງ:
ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງຈາກ ເສັ້ນທາງ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ ແລະ ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະອື່ນໆ. ຜູ້ປະຕິບັດງານຄວນນຳໃຊ້ການຕັດສິນໃຈ
ທີ່ຮອບຄອບຂອງພວກເຂົາ ເມື່ອມີການລວມເອົາສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນທີ່ຢູ່ໃນສະພາບການເຫຼົ່ານີ້. ໃນຂະນະດຽວກັນ
ແມ່ນສິ່ງເສີມຫຼັກການໃນການຮັກສານິຍາມເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຕົວເລກທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.

²² ນິຍາມນີ້ ແມ່ນເອົາມາຈາກ ໜ່ວຍງານແຜນຍຸດທະສາດຂອງ ສປຊ (UN Statistics Division): <https://unstats.un.org/unsd/demographic-social/sconcerns/family/#docs>

ໃນສະພາບການເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງ
ໃຫ້ນຳໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອບັນທຶກ
ແລະ ກວດສອບໂດຍລວມໃນບັດປະຈຳຕົວຂອງບຸກຄົນ.
ເຊິ່ງມີໂອກາດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້, ຜູ້ປະຕິບັດງານ
ຄວນບັນທຶກສິ່ງນີ້ເພື່ອການລາຍງານຂອງພວກເຂົາ ແລະ
ອາດຈະມີການໃຫ້ ກໍລະນີສຶກສາເພີ່ມເຕີມ.

- ໃນກໍລະນີ, ທີ່ຄົນຜູ້ດຽວ

ແຕ່ອາດຖືກນັບວ່າເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ
ຈາກຫຼາຍວຽກງານ,
ມີແນວໂນ້ມວ່າຈະຖືກປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນໃນໄລຍະເວລາດຽວ
ກັນ ແລະ

ຈຸດທີ່ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ລວມຢູ່ໃນແຕ່ລະ
ວຽກງານ, ຈະນຳໄປສູ່ການນັບຈຳນວນຊໍ້າ, ກຸ່ມບ້ານ ຫຼື
ລະດັບຊຸມຊົນ ເຂົ້າໃນການບັນທຶກ ແລະ
ລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ທີ່ອາດນຳໃຊ້ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງການນັບຊໍ້າ.
ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນີ້, ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ
ແລະ ທາງອ້ອມທັງໝົດ ສຳລັບກຸ່ມວຽກງານ ຫຼື ຊຸມຊົນ
ຄວນມີການບັນທຶກ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ແລະ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນມີການລາຍງານ ພຽງ
1 ຄັ້ງຕໍ່ສັນຍາເທົ່ານັ້ນ.

ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ປະຕິບັດງານສືບຕໍ່ໃນການບັນທຶກໜ້າວຽກ -
ຂໍ້ມູນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນການເພີ່ມ ລະດັບ
ສຳລັບການຈັດບຸລິມະສິດ.

- ໃນການລາຍງານຜູ້ໃຫ້ທຶນ,

ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ນັບຜົນປະໂຫຍດ ຄວນຕ້ອງການລາຍງານ
ຢູ່ໃນໄຕມາດທຳອິດ/ໄລຍະການລາຍງານຂອງວຽກງານທີ່ປະຕິບັດ
ດວ້ດວຽກງານໂດຍທົ່ວມາສະເພາະຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນ
ພາຍໃຕ້ສັນຍາ. ຖ້າຫາກມີການກວດກຸ້ມພື້ນທີ່ເພີ່ມເຕີມ
ໃນຊຸມຊົນໃນຊ່ວງໄລຍະສັນຍາ ແລະ

ມີການນັບຊໍ້າກັນ, ຖ້າເໝາະສົມ ແລະ ເປັນໄປໄດ້,
ໃຫ້ມີການແກ້ໄຂການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດ.

- ການນຳໃຊ້ ຈຳນວນປະຊາຊົນຕົວຈິງ

ແມ່ນຕ້ອງມີການຄິດໄລ່ ຈຳນວນຄົວເຮືອນ ຄູນກັບ
ຂະໜາດຂອງຄົວເຮືອນໂດຍສະເລ່ຍ.
ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້,
ທີ່ມາຂອງການສະເລ່ຍຕົວເລກຄົວເຮືອນ ຄວນມີການບັນທຶກ
ແລະ ເຫັນດີ ຮ່ວມກັບຫຸ່ນສ່ວນອື່ນໆພາຍໃນປະເທດ²¹.

ຮູບພາບຂ້າງເທິງ: ແມ່ນເດັກນ້ອຍຈາກ ໂຮງຮຽນ ປະຖົມ ຊານຕາ ເຮເລນນາ (Santa Helena). ຢູ່ເທິງຫຼັງມ້າຂອງພວກເຂົາໃນຕອນເຊົ້າ. ບາງຈຳນວນຂອງເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນໃຊ້ເວລາເດີນທາງມາໂຮງຮຽນ 2 ຊົ່ວໂມງ. ຊານຕາ ເຮເລນນາ(Santa Helena), ພະແນກ ເມຕາ (Meta Department), ປະເທດກາປູເຈຍ © Giovanni Diffidenti/ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງປະຊາຊົນ ນັອກແວ (NPA).

- ໃນກໍລະນີ ມີຫຼາຍຄອບຄົວອາໄສ ຢູ່ໃນເຮືອນດຽວກັນ, ຜູ້ປະຕິບັດງານຕ້ອງໄດ້ກຳນົດ ສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນ ເຊັ່ນ: “ສະມາຊິກ ທີ່ອາໄສຢູ່ຮ່ວມກັນກັບຜູ້ທີ່ຈັດຫາອາຫານ ຫຼື ສິ່ງທີ່ຈຳເປັນໃນການດຳລົງຊີວິດ²¹. ເພື່ອປ້ອງກັນຕົວເລກຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຫຼາຍເກີນໄປ, ຜູ້ປະຕິບັດງານ ຄວນກຳນົດຂອບເຂດຂອງຄົວເຮືອນ ລະຫວ່າງການອາໄສຢ່າງຖາວອນ ຫຼື ເປັນປະຈຳ

ໃນເຮືອນໜ່ວຍດຽວກັນ ແລະ ບໍ່ຄວນລວມສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ ທີ່ອາໄສຢູ່ໃນສະຖານທີ່ອື່ນ (ເວັ້ນເສຍແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາໄດ້ຖືກລະບຸວ່າເປັນຜູ້ນຳໃຊ້ ດິນທີ່ຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ດິນທີ່ຖືກກວດກຳ ພາຍຫຼັງການກວດກຳ).

- ໃນສະພາບການທີ່ມີລະເບີດລູກຫວ່ານ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນເກັບກຳຕົວຈິງ ເມື່ອຕ້ອງການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ກ່ອນການກວດກຳ, ເຊິ່ງວ່າຂະໜາດຂອງຂອບເຂດວຽກງານ (ຫຼື ຮອຍຕີນ) ມັກຈະມີການເພີ່ມຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການກວດກຳທີ່ຄ່ອຍໆໝົດໄປ. ຕໍ່ກັບສະຖານະການນີ້, ຜູ້ປະຕິບັດງານ ຄວນຈະ:

- a) ຕ້ອງກຳນົດພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍໃຫ້ແມ່ນຍຳທີ່ ສຸດເທົ່າທີ່ເປັນໄປໄດ້ ໃນການລະຫວ່າງ ການສຳຫຼວດກ່ອນການລົງກວດກຳ ແລະ b) ເມື່ອມີການປ່ຽນແປງຂອງການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຢ່າງຫຼີກລ່ຽງບໍ່ໄດ້, ຄວນມີການແຈ້ງໃຫ້ກັບຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງຕົວເລກທີ່ຜັນປ່ຽນໃນການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຜ່ານມາ.

ໝວດດິນທີ່ຖືກນຳໃຊ້.

- ໃນລະຫວ່າງການປະເມີນ ກ່ອນການກວດກຳ, ຈະບໍ່ສິ່ງເສີມໃຫ້ ຜູ້ປະຕິບັດງານລະບຸໝວດດິນທີ່ນຳໃຊ້ພຽງໝວດດຽວໃນພື້ນທີ່ການ ສຳຫຼວດທັງໝົດ (ເວັ້ນແຕ່ວ່າ ໃນຄວາມເປັນຈິງມີພຽງໝວດດຽວຂອງການຄາດຄະເນດິນນຳໃຊ້). ໂດຍເຮັດແບບນີ້, ອາດຈະບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ກັບຂັ້ນຕ້ອນການຈັດບຸລິມະສິດການກວດກຳ. ຖ້າ ຫາກວ່າ ໃນລະຫວ່າງການປະເມີນ ກ່ອນການກວດກຳ, ແມ່ນມີການລະບຸໝວດການຄາດຄະເນດິນນຳໃຊ້ຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງຢູ່ໃນ ໜຶ່ງວຽກງານ, ການແນະນຳທີ່ດີທີ່ສຸດຕໍ່ກັບ ຜູ້ປະຕິບັດງານ ຄວນມີການແຍກການບັນທຶກ ເປັນເປີເຊັນ ທີ່ລວມກັນເປັນ 100% ເຊິ່ງຈຳນວນເປີເຊັນເຫຼົ່ານີ້ ສາມາດປັບປ່ຽນເຂົ້າໃນຂອບເຂດເນື້ອທີ່ດິນ ຖ້າຈຳເປັນ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ

- ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ ທີ່ນຳໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອນັບຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມຄວນຈະໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີ ຈາກຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານທັງໝົດ. ໜ່ວຍງານນີ້ຍັງໄດ້ຖືກນຳໃຊ້ຢູ່ໃນ IMSMA ຫຼື ຖານຂໍ້ມູນທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ພາຍໃນປະເທດ.
- ໃນກໍລະນີທີ່ ຂໍ້ມູນປະຊາກອນທີ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ເປັນຄວາມຕົວຈິງຍັງບໍ່ພ້ອມ ສຳລັບການຄິດໄລ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ຫຼື ຖ້າໜ່ວຍງານບໍລິຫານ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການກຳນົດ ຫຼື ເຫັນວ່າບໍ່ສົມເຫດສົມຜົນໃນການນຳໃຊ້ວິທີນີ້, ທາງໂຄງການຄວນເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຫົວໜ້າອົງກອນ ແລະ

ຂໍຄຳແນະນຳ ຈາກອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອລະບຸວິທີຖືກຕ້ອງຫຼາຍກວ່າໃນເກັບກຳຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ຢູ່ໃນສະພາບການດັ່ງກ່າວ.

- ຖ້າມີຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງໄດ້ຖືກລະບຸ ວ່າ ອາໄສຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ, ຄວາມສ່ຽງທີ່ການຄິດໄລ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມອາດຈະຕໍ່າກວ່າສູນ. ນີ້ແມ່ນກໍລະນີສະເພາະ ໃນການຈັດຕັ້ງຕົວເມືອງ ຫຼື ດິນທີ່ຄາດຄະເນ ແມ່ນນຳໃຊ້ໃນຊຸມຊົນ/ການບໍລິການສາທາລະນະເປັນຫຼັກ. ໃນສະພາບການຕົວຈິງ, ການແນະນຳທີ່ດີທີ່ສຸດໃຫ້ກັບ ຜູ້ປະຕິບັດງານ ຄື: a) ການເລີ່ມຕົ້ນນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມຈາກສູນ (ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຄ່າລົບ) ຫຼື b) ແຍກຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ທີ່ອາໄສຢູ່ນອກຂອບເຂດຂອງໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຖ້າເປັນໄປໄດ້. ແລະ ຈະບໍ່ລວມກຸ່ມຄັດເລືອກນີ້ເຂົ້າໃນການຄິດໄລ່ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ.

- ຖ້າຫາກມີພື້ນທີ່ກວດກຳ ຫຼື ພື້ນທີ່ຫຼຸດຜ່ອນການກວດກຳແລ້ວ ລວມຢູ່ໃນ ຫຼື ຢູ່ລະຫວ່າງ 2 ຫຼື ຫຼາຍທ້ອງຖິ່ນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ອາດຈະນັບຈາກການນຳໃຊ້ຂອງທັງ 2 ຫຼື ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ (ລົບໃຫ້ກັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ), ໃຫ້ 2 ຫຼື ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດທັງໝົດເຂົ້າເຖິງພື້ນຕົວຈິງ (ຕົວຢ່າງ: ໂດຍບໍ່ຖືກກົດກັນການເຂົ້າເຖິງເນື່ອງຈາກ ໄລຍະທາງ ຫຼື ອຸປະສັກຈາກທຳມະຊາດ).

- ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານທີ່ເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນປະເທດດຽວກັນຄວນຕ້ອງເຫັນດີກ່ຽວກັບກຳນົດເວລາໃນການ ອັບເດດ ຂໍ້ມູນປະຊາກອນ, ປົກກະຕິແລ້ວ, ແມ່ນປິລະຄັ້ງ ແຕ່ວ່າກໍ່ອາດຈະຂຶ້ນກັບຄວາມເປັນປົກກະຕິ ຂອງຂໍ້ມູນສຳມະໂນຄົວ.

ການພິຈາລະນາເພີ່ມເຕີມ.

- ໂຄງການອາດຈະເລືອກກຳນົດນິຍາມສະພາບການໃນປະເທດຂອງພວກເຂົາໃນຕໍ່ໜ້າ, ແຕ່ວ່າ ນິຍາມຂອງໂຄງການຄວນຈະຕ້ອງເປັນໄປຕາມນິຍາມຂອງ ທົ່ວໂລກ ທີ່ລະບຸຢູ່ໃນໜ້າທີ່ 13 ແລະ ຄວນຄຳນຶງເຖິງ ນິຍາມມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຄູ່ມິຕາງຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ນິຍາມຂອງໂຄງການສະເພາະຕ່າງໆ ຄວນສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ ການປຶກສາຫາລື ຮ່ວມກັບ ບັນດາຫົວໜ້າອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະສານກັນລະຫວ່າງຜູ້ປະຕິບັດງານຢູ່ໃນປະເທດ

ເພື່ອຮັບປະກັນ, ຄວາມສອດຄ່ອງໂຄງການຂອງອົງກອນ ແລະ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະຕິບັດງານດ້ວຍກັນ.

- ມີກໍລະນີທີ່ກິດຈະກຳການປົດປ່ອຍພື້ນທີ່ດິນ ຖືກນຳໃຊ້ຫຼາຍຄັ້ງ ເພື່ອການມອບເນື້ອທີ່ດິນ. ຕົວຢ່າງ: ການຄົ້ນຫາຢູ່ພື້ນດິນ ອາດຈະຕາມມາ ການຄົ້ນຫາຢູ່ໜ້າດິນ, ພາຍຫຼັງໄລຍະເວລາ ແລະ ຂຶ້ນກັບການກຳນົດດິນນຳໃຊ້. ໃນກໍລະນີນີ້, ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ອາດຈະໄດ້ຮັບການທົບທວນຄືນ ແຕ່ວ່າ ບໍ່ຄວນມີການຊ້າກັນ.

- ການໝາຍວັດຖຸລະເບີດ ແລະ ພື້ນທີ່ອັນຕະລາຍ ເຊິ່ງລວມທັງ ການລ້ອມຮົ່ວທີ່ໄດ້ມີການໝາຍໂດຍ ຜູ້ປະຕິບັດງານ. ການໝາຍອາດສາມາດຈັດເປັນກິດຈະກຳ ການປົກປ້ອງຊີວິດ, ປ້ອງກັນຜູ້ຄົນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍສຳລັບ ໄລຍະເວລາດົນຈົນກວ່າ ຈະມີການກວດກູ້ ຫຼື ທຳລາຍ. ການຄິດໄລ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການໝາຍນີ້ ແມ່ນຈະບໍ່ລວມເຂົ້າ ໃນເອກະສານສະບັບນີ້.

ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ

ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ (VA) ໝາຍເຖິງ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກວັດຖຸລະເບີດ, ຜູ້ທີ່ຖືກກ່າວເຖິງ ຫຼື ໄດ້ຮັບການໃຫ້ບໍລິການຈາກໜ່ວຍງານ ທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍໄດ້ເຂົ້າໄປມີສ່ວນຮ່ວມ ຕາມທີ່ລະບຸໄວ້ຂ້າງ ລຸ່ມນີ້:

ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແມ່ນໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຂະແໜງການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້: ໜ່ວຍງານສຸກເສີນ ແລະ ເບິ່ງແຍງສຸກຂະພາບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ; ການບຳບັດ, ປະກອບ ອະໄວຍະທຽມ ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍເຫຼືອກາຍ, ສຸຂະພາບຈິດ, ການສະໜັບສະໜູນຈິດຕະທາງສັງຄົມ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມທາງ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ຕົວຢ່າງ: ການມີສ່ວນຮ່ວມ ທາງການສຶກສາ, ການຈ້າງງານອິດສະຫຼະ ຫຼື ການຈ້າງງານຈາກອົງກອນ ເຊັ່ນດຽວກັບການມີສ່ວນຮ່ວມດ້ານກິລາ, ກິດຈະກຳທາງດ້ານວັດທະນາທຳ ແລະ ກິດຈະກຳໃນເວລາຫວ່າງ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ອາດຈະລວມເອົາບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ສະແດງຄວາມຕ້ອງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ດັ່ງທີ່ຫຼັກການຂອງການບໍ່ເລືອກປະຕິບັດທີ່ຊ່ວຍແນະນຳໃນການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ (VA).

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ (VA) ປະກອບ 2 ກຸ່ມ:

- ບຸກຄົນທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນ IMAS 13.10²⁴ ແລະ ຂໍ້ມູນຂອງພວກເຂົາໄດ້ແບ່ງປັນໃຫ້ກັບບັນດາອົງກອນໃນການໃຫ້ບໍລິການຢູ່ໃນໜ່ວຍງານ ທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ(VA) ມີສ່ວນຮ່ວມ.
- ບຸກຄົນທີ່ອາໄສ ຢູ່ໃນຄົນເຮືອນດຽວກັນກັບ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.

²³ ຢູ່ໃນ IMAS 13.10 ໄດ້ລະບຸຜູ້ເຄາະຮ້າຍວ່າ ເປັນບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ທາງກາຍ, ອາລົມ ແລະ ຈິດໃຈ, ການສູນເສຍທາງທຸລະກິດ ຫຼື ການເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຖືກກົດກັນຕໍ່ກັນສິດທິພື້ນຖານຂອງພວກເຂົາ ຜ່ານການສະແດງອອກ ຫຼື ການລະເວັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ການນຳໃຊ້ວັດຖຸລະເບີດ. ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ປະກອບມີ: ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ເສຍຊີວິດ, ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກລູກລະເບີດ. ຄຳວ່າ ຜູ້ລອດຊີວິດ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ຍິງ, ເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ລອດຊີວິດ, ແລະ ອາດຈະພິການ ຈາກຜົນກະທົບຂອງວັດຖຸລະເບີດ.

²⁴ IMAS 13.10 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ຜູ້ປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂັບຫາລະເບີດທັງໝົດ ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳເປັນໃນການລະບຸຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໆທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຄ້າຍຄືກັນ ຕໍ່ກັບໜ່ວຍງານແຫ່ງຊາດ. ແບ່ງປັນຂໍ້ມູນນີ້ໃຫ້ກັບຜູ້ປະຕິບັດອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ເພື່ອມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສົ່ງເສີມໜ່ວຍງານຕ່າງໆເປັນວົງກວ້າງ ແລະ ບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນກໍ່ໄດ້ຮັບການແນະນຳຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ. ເຊິ່ງອາດຈະນຳໃຊ້ຮູບແບບທີ່ບໍ່ເປັນທາງໃນການຮ່ວມມືກັນ ແລະ ການແບ່ງປັນຂໍ້ມູນທົ່ວໄປ, ຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ອ້າງອີງເຖິງບຸກຄົນທີ່ສະໜອງການບໍລິການ - ຜູ້ປະຕິບັດວຽກງານກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂັບຫາລະເບີດ ດັ່ງນັ້ນ, ບໍ່ມີຄວາມໝາຍທີ່ຕ້ອງກວດສອບ ຖ້າຫາກວ່າການບໍລິການສາມາດໃຫ້ໄດ້ພາຍຫຼັງ ຫຼື ການເຂົ້າເຖິງຂອງບຸກຄົນໃນການໃຫ້ຄວາມສະດວກ, ແລະ ດັ່ງນັ້ນ

ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກປະເພດກິດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ທີ່ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ, ຮູບພາບຂ້າງລຸ່ມນີ້: ຜູ້ຊາຍຄົນ ອົບການດສະຖານ ທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບຈາກອຸປະຕິເຫດຂອງລູກລະເບີດ ໄດ້ຮັບການປຸກປັບສະຖານີຮ່າງກາຍ ແລະ ຮັກສາ ອາການກ້ານເນື້ອອ່ອນແຮງ. © Jaweed Tanveer/ ອົງການ ເພື່ອມະນຸດສະທຳ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ (HI)

ຄູ່ມື ສໍາລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕໍ່ກັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ (VA).

- ຜູ້ປະຕິບັດວຽກງານແກ້ໄຂລູກລະເບີດ ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນລະບຸຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ຈາກລູກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ. ດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ IMAS 13.10 ກ່ຽວກັບໜ່ວຍງານການແກ້ໄຂບັນຫາລະເບີດທີ່ຕ້ອງເຮັດ, ຢ່າງນ້ອຍ ຕ້ອງມີການສົ່ງເສີມການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການໃຫ້ບໍລິການ ເພື່ອລະບຸ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ສະແດງຄວາມຕ້ອງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ, ໂດຍໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມເປັນພິເສດ ເພື່ອໃຫ້ມັນກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ ວຽກງານການສໍາຫຼວດທີ່ບໍ່ແມ່ນທາງດ້ານວິຊາການ, ການສຶກສາຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບວັດຖຸລະເບີດ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆ. ໜ່ວຍງານອາດຈະດຳເນີນໃນຕໍ່ໜ້າ ແລະ ຍັງຄົງໃຫ້ການບໍລິການໂດຍກົງໃນໜ່ວຍງານດ້ານສຸກຂະພາບ, ການຟື້ນຟູ, ການສົ່ງເສີມທາງດ້ານສຸກຂະພາບຈິດ ແລະ ສົ່ງເສີມທາງຈິດຕະສັງຄົມ, ການສຶກສາ, ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນສັງຄົມ.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກການເຂົ້າເຖິງ ທາງດ້ານການແພດ ແລະ ການບໍລິການອື່ນໆໃນໜ່ວຍງານທີ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສ່ວນຮ່ວມ ຄວນນັບຈາກຈຳນວນຂອງປະຊາຊົນ:

- ◊ ທີ່ມີສະພາວະອັນຕະລາຍເຖິງຊີວິດ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການເຄື່ອນຍ້າຍທາງການແພດສຸກເສີນ.
- ◊ ທີ່ມີສະພາວະອັນຕະລາຍແຕ່ບໍ່ເຖິງຊີວິດ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໃນການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ຜ່ານການໃຫ້ການເຄື່ອນຍ້າຍ ຫຼື ທົນຮອນ.
- ◊ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆໃນໜ່ວຍງານທີ່ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງ.
- ຖ້າຫາກຜູ້ປະຕິບັດງານແກ້ໄຂລູກລະເບີດມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍກົງໃນການໃຫ້ບໍລິການໃນໜ່ວຍງານທີ່ VA ມີສ່ວນຮ່ວມ, ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຂອງການບໍລິການນີ້ ຄວນນັບເອົາຈຳນວນປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບ:

- ◊ ການບໍລິຫານຈັດການໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ລວມທັງຜ່ານວິທີທາງອ້າງອີງ
- ◊ ກໍລະນີສຸກເສີນ ແລະ ສືບຕໍ່ໃຊ້ບໍລິການທາງດ້ານການແພດ.
- ◊ ສະພາບຈິດໃຈ ແລະ ການສົ່ງເສີມທາງດ້ານຈິດຕະທາງສັງຄົມ.
- ◊ ກາຍະພາບບໍາລັດ;
- ◊ ການບໍລິການກ່ຽວກັບ ອະໄວຍະທຽມ ແລະ

ອຸປະກອນຊ່ວຍຮາງກາຍ ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍອື່ນໆ ແລະ ອຸປະກອນເທັກໂນໂລຊີ²⁵, ລວມທັງ ອຸປະກອນທີ່ຊ່ວຍໃນການເຄື່ອນທີ່ ເຊັ່ນ ລົດເຂັນຄົນເຈັບ ແລະ ໄມ້ຄໍ້າ ເຊັ່ນດຽວກັນກັບ ການໄດ້ຍິນ, ການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍອື່ນໆ.

- ◊ ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມທາງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ

ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກຈຳນວນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສະເພາະ ດັ່ງກິດຈະກຳທີ່ຮວມເອົາພະນັກງານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ຜົນຮັບທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ແນະນຳໃຫ້ນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງທັງໝົດພຽງຄັ້ງດຽວ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ພວກເຂົາຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພະຍາຍາມຫຼາຍຄັ້ງກໍຕາມ ແລະ ເພື່ອແຍກ ການລາຍງານຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບການໃຫ້ບໍລິການໃນແຕ່ລະປະເພດ.

- ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ

ແມ່ນນັບເອົາຈຳນວນປະຊາຊົນ:

- ◊ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ຕາມ IMAS 13.10 ແລະ ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການບາດເຈັບ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນຮັບຜິດຊອບ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການເຂົ້າເຖິງ, ການຈັດຫາ, ການບໍລິການ (ຕົວຢ່າງ: ສຸກເສີນ ແລະ ການຮັກສາທາງການແພດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ການບໍາບັດ, ລວມທັງ ອະໄວຍະທຽມ ແລະ ອຸປະກອນຊ່ວຍຮາງກາຍ, ສຸຂະພາບຈິດ ແລະ ການສົ່ງເສີມດ້ານຈິດຕະທາງສັງຄົມ, ການສຶກສາແບບປະສົມ, ການຈ້າງງານອິດສະຫຼະ ຫຼື ການຈ້າງງານຈາກອົງກອນ, ການຫຼິ້ນກິລາແບບປະສົມ, ກິດຈະກຳເວລາຫວ່າງ, ແລະ ກິດຈະກຳທາງດ້ານວັດທະນາທຳ).

²⁵<https://www.who.int/disabilities/technology/en/>

²⁶ຕົວຢ່າງ: ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບ ອະໄວຍະວະທຽມ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທັງໝົດໃນຄົວເຮືອນ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍກທາງອ້ອມ ເນື່ອງຈາກ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ; ເດັກນ້ອຍທີ່ແມ່ເສຍຊີວິດຈາກລູກລະເບີດທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍັງເຂົ້າໂຮງຮຽນຢູ່-ເດັກນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງກົງ ແລະ ຜູ້ທີ່ເຫຼືອໃນຄົວເຮືອນ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ.

ຮູບພາບຂ້າງລຸ່ມນີ້: ເດັກໜຸ່ມໄດ້ສູນເສຍນິ້ວໃນນິ້ວມືຂວ່າ ຂອງລາວ 3 ນິ້ວ ເນື່ອງຈາກເຫດການລະເບີດຝັງດິນ ຢູ່ໃນ ຢູເຄຣນຕາເວັນອອກ ປີ 2017. ເຖິງແມ່ນວ່າການນໍາໃຊ້ມີເບື້ອງຂວາຈະມີຂໍ້ຈຳກັດ, ແຕ່ລາວກໍສາມາດສືບຕໍ່ການຮຽນຂອງລາວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄອມພິວເຕີໂນໂດບຸກ ຈາກ ໂຄງການ ຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ເຄາະຮ້າຍ.

ຮູບພາບຂ້າງເທິງ (ຢູ່ເທິງດ້ານຊ້າຍ ໄລ່ຕາມເຂັມໂມງ): ຊາວບ້ານໂນນສິມບຸນ, ປະເທດ ລາວ ກຳລັງກະກຽມເປົາຊາຍ ເພື່ອເຮັດເປັນນອ່ອນປ້ອງກັນ ເມື່ອມີການຄົ້ນພົບປົ່ມໃຫຍ່ ຢູ່ບໍລິເວນໜູ່ບ້ານຂອງພວກເຂົາ. ການທຳລາຍລູກລະເບີດດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບຊາວບ້ານ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດເຮັດກິດຈະກຳປະຈຳວັນໂດຍບໍ່ມີຄວາມກັງວົນ. ©ອົງການຮາໂລ ຫຼາດ (HALO).

ການທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່.

ການກຳນົດຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ຕະຫຼອດຂະບວນການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ (EOD)²⁷ ແລະ ການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນອາດຈະມີ ຄວາມຄ້າຍຄືກັນ, ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງສອງກິດຈະກຳໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໃນຮູບແບບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ທັງສອງກິດຈະກຳນີ້ຈະມີຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດບໍ່ເທົ່າກັນ. ຜົນປະໂຫຍດຂອງສອງກິດຈະກຳແມ່ນມີຄຸນຄ່າບໍ່ເທົ່າກັນ ຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ຍິງ, ເດັກຍິງ, ເດັກຊາຍ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການພົບລູກລະເບີດ.

ໃນກໍລະນີຂອງການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ ແມ່ນການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ບໍ່ມີຈຸດຫຼັກຖານຂອງລູກລະເບີດຫຼືເຫຼືອຢູ່ເມື່ອມີການມອບຄືນໃຫ້ປະຊາຊົນ. ໃນກໍລະນີຂອງການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ແມ່ນການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ແຕ່ບໍ່ຢືນຢັນວ່າ ບໍ່ມີລູກລະເບີດຫຼືເຫຼືອຢູ່ ທີ່ອາດຈະເປັນອັນຕະລາຍ.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຂອງການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ໝາຍເຖິງ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເສຍຊີວິດໂດຍກົງ, ການໄດ້ຮັບບາດເຈັບ ຫຼື ການສູນເສຍຊັບສິນທີ່ສຳຄັນ ລວມໄປເຖິງ ສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນທີ່ໃກ້ຊິດ ແລະ ທີ່ຖືກຂັດຂວາງໃນການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ຈາກການພົບລູກລະເບີດ ແລະ ຖືກຄຸກຄາມຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼື ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້.

ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ໝາຍເຖິງ ສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ທີ່ຖືກຂັດຂວາງໃນການນຳໃຊ້ຊັບສິນຈາກການພົບລູກລະເບີດແລະ ບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຖືກອົບພະຍົບ ເນື່ອງຈາກວຽກງານທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່ ທີ່ປອດໄພ.

²⁷ເບິ່ງຕາມ IMAS 09.30.

ຮູບພາບຂ້າງເທິງ: ທີມງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ກຳລັງກວດສອບລູກຈະລວດທີ່ລະເບີດດ້ວຍມື ແລະ ລູກປົນຄົກ ທີ່ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຊາວກຳປູເຈຍ ແລະ ສາມີຂອງລາວ ພົບຢູ່ໃນທົ່ງນາຂອງພວກເຂົາ, ກ່ອນມີການເຄື່ອນຍ້າຍໄປທຳລາຍໃນສະຖານທີ່ປອດໄພ © Sean Sutton/ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ ແມັກ.

ຄູ່ມື ສຳລັບ ການເກັບກຳ ແລະ ການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຕໍ່ກັບການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່.

- ການນັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ແມ່ນນຳໃຊ້ 3 ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້:
 1. ບຸກຄົນທີ່ລາຍງານກ່ຽວກັບລູກລະເບີດ, ລວມທັງສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນຂອງລາວ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.
 2. ບັນດາຜູ້ໃຊ້ທີ່ຖືກຂັດຂວາງໃນການນຳໃຊ້ ຊັບສິນ ຈາກການພົບລູກລະເບີດ ແລະ ຖືກຄຸກຄາມຢ່າງແທ້ຈິງ ຫຼື ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ໄດ້ ແມ່ນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ. (ຕົວຢ່າງ., ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ຄູ-ອາຈານ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດ ເຂົ້າໄປໃນໂຮງຮຽນໄດ້ ເພາະວ່າມີການພົບລູກລະເບີດຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ).
 3. ສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນ ຂໍ້ທີ່ 2 ຂ້າງເທິງ ແລະ ນອກຈາກນີ້, ບຸກຄົນອື່ນໆທີ່ໄດ້ອົບພະຍົບອອກຈາກພື້ນທີ່ ເພື່ອດຳເນີນວຽກງານການທຳລາຍລູກລະເບີດ ແມ່ນຖືກນັບເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ.

• ປະຊາຊົນບາງສ່ວນຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກ ວຽກງານທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່ ຫຼາຍກວ່າ 1 ວຽກງານ. ອີງຕາມຫຼັກການຂອງ “ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ”, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງພະຍາຍາມທີ່ຈະນັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສະເພາະ ການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່. ຖ້າຫາກວ່າ ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດທຽບເທົ່າກັບຈຳນວນ ປະຊາຊົນທັງໝົດ ຂອງໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ. ກ່ອນທີ່ວຽກງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ຢູ່ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວສຳເລັດລົງ, ຜູ້ປະຕິບັດງານອາດຈະສືບຕໍ່ລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກວຽກງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ຕໍ່ກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ, ໃນນັ້ນ ຄວນອະທິບາຍເພີ່ມຕື່ມ ພ້ອມກັບລະບຸວ່າ:

- a) ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ເກີນມາ ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກເພີ່ມລົງໃນການລາຍງານຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງໝົດຂອງວຽກງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ສຳລັບພື້ນທີ່ນັ້ນ; ແລະ
- b) ເພື່ອເປັນການສື່ສານທີ່ພຽງພໍຕໍ່ກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ.

• ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງສະຖິຕິພາຍໃນ, ຄວນມີການລາຍງານເປັນລັກສະນະເປັນປະຈຳທຸກປີ, ແຕ່ອີງກອນບໍ່ຄວນຈະລາຍງານຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ເກີນຈຳນວນປະຊາຊົນທັງໝົດ ຂອງໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ນ້ອຍທີ່ສຸດ.

• ຄູ່ຮ່ວມປະຕິບັດງານ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນປະເທດດຽວກັນຄວນຕ້ອງເຫັນດີກ່ຽວກັບກຳນົດເວລາໃນການອັບເດດ ຂໍ້ມູນປະຊາຊົນ, ປົກກະຕິແລ້ວ, ແມ່ນປົວລະຄັ້ງ ແຕ່ວ່າກໍອາດຈະຂຶ້ນກັບຄວາມເປັນປົກກະຕິຂອງຂໍ້ມູນສຳມະໂນຄົວ.

• ໃນຕົວເມືອງ ຫຼື ພື້ນທີ່ອື່ນໆ

ທີ່ມີປະຊາຊົນອາໄສຢູ່ຢ່າງໜ້າແໜ້ນ, ການນັບຈຳນວນຜູ້ອົບພະຍົບ ຫຼື ສະມາຊິກໃນຄົວເຮືອນ ສຳລັບຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ອາດເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ແລະ ໃນກໍລະນີນີ້ ອາດຈະນຳໃຊ້ການປະມານ.

ໃນການປະມານນີ້ ສາມາດກຳນົດ ໂດຍການນຳໃຊ້ຄວາມໜ້າແໜ້ນ ຂອງປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃນບໍລິເວນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ ຫຼື ຜ່ານການສຳພາດຜູ້ຕາງໜ້າຊຸມຊົນ.

ທີ່ມາຂອງຕົວເລກຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງອ້ອມ ຄວນມີການບັນທຶກ ແລະ ລາຍງານ(ຕົວຢ່າງ:

ການນັບຈຳນວນຕົວຈິງຂອງຜູ້ອົບພະຍົບ, ຂໍ້ມູນຄວາມໜ້າແໜ້ນຂອງປະຊາຊົນ ຫຼື ການສຳພາດຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນ).

• ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຄວນມີການບັນທຶກຕາມ ແຕ່ລະວຽກງານ ບໍ່ແມ່ນຕາມລາຍການ ຂອງລູກລະເບີດ ສະນັ້ນ, ຖ້າໃນໜຶ່ງວຽກງານມີຈຳນວນລູກລະເບີດຫຼາຍກວ່າ 1 ລາຍການ, ຄວນມີສ້າງຄວາມພະຍາຍາມທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດບໍ່ມີການນັບຊ້ຳ.

• ໃນບາງເຫດການທີ່ວຽກງານການທຳລາຍເຄື່ອນທີ່

ມີຈະນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງ ເຊິ່ງນີ້ຄວນມີການລາຍງານແຍກ (ຕົວຢ່າງ: ກໍລະນີສຶກສາ) ເຊິ່ງດຽວກັນກັບ ດິນທີ່ນຳໃຊ້ໃນການສ້າງໂຄງຮ່າງພື້ນຖານຂະໜາດໃຫຍ່ ດັ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ໃນນິຍາມຂອງການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນຂ້າງເທິງ. ຕໍ່ກັບກໍລະນີເຫຼົ່ານີ້ ຄວນມີຄວາມຊັດເຈນ ເຖິງວິທີການນັບຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

• ຕະຫຼອດວຽກງານທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່ ແມ່ນບໍ່ມີ ຜົນໃນການປົດປ່ອຍເນື້ອທີ່ດິນ ໂດຍຕົວຂອງມັນເອງ, ຜູ້ປະຕິບັດງານ ອາດຕ້ອງການໃຫ້ລາຍງານເປັນລັກສະນະຂອງພື້ນທີ່ດິນ ເຊິ່ງທ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເຂົ້າເຖິງ ເນື່ອງຈາກມີການພົບລູກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ. ເຊິ່ງຄວນນຳໃຊ້ວິທີດຽວກັນໃນໝວດດິນທີ່ນຳໃຊ້ ທີ່ອາດຈະເຈາະເຈາະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງການເກີດໄດ້ເຖິງວ່າຈະເຮັດກໍດີ.

²⁸ ເພື່ອຮັບເອົາຈຳນວນ ຕົວເລກປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມໜ້າແໜ້ນ (ຈຳນວນປະຊາຊົນ ຕໍ່ກັບ ກິໂລຕາແມັດ ຫຼື ໄມສ) ຂະໜາດຂອງພື້ນທີ່ດິນທີ່ ຂອງໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ. ຖ້າຫາກວ່າ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວບໍ່ສາມາດຫາໄດ້ໃນຮູບແບບສາທາລະນະ, ພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ GIS ສາມາດຄິດໄລ່ ພື້ນທີ່ໂດຍປະມານ ເຊິ່ງອ້າງອີງຈາກໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ. ຕົວເລກນີ້ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານທຳລາຍລະເບີດເຄື່ອນທີ່ທັງໝົດ ຢູ່ພາຍໃນພື້ນທີ່ພູມສັນຖານດັ່ງກ່າວ. ໃນພື້ນທີ່ເຊິ່ງມີປະຊາຊົນໜ້າແໜ້ນ ຂອງໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ແມ່ນບໍ່ເໝາະສົມກັບລັກສະນະ ຂອງການມີລະເບີດຕົກຄ້າງ, ຜູ້ປະຕິບັດງານອາດຈະປະສານງານ ແລະ ຂໍຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບວິທີທີ່ດີທີ່ສຸດ ທີ່ໜ່ວຍງານບໍລິຫານທີ່ໜ້ອຍທີ່ສຸດ ນຳໃຊ້ ແລະ ອາດຈະນຳໃຊ້.

²⁹ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ສຳລັບການວຽກງານທຳລາຍເຄື່ອນທີ່ ລວມເອົາການທຳລາຍວັດຖຸລະເບີດຕ່າງໆ ສ່ວນການທຳລາຍ ວັດຖຸສິນຄາມຂະໜາດນ້ອຍ (ເສັ້ນຜາສູນກາງນ້ອຍກວ່າ 20 mm) ແມ່ນຈະບໍ່ນັບວ່າ ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ.

ຮູບພາບຂ້າງລຸ່ມນີ້: ກຸ່ມເດັກນ້ອຍກຳລັງຫຼິ້ນຢູ່ເດີນໂຮງຮຽນປະຖົມ ຊານຕາ ເຮເລນນາ (Santa Helena), ພະແນກ ເມຕາ (Meta Department), ປະເທດກາບູເຈຍ © Giovanni Diffidenti/ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງປະຊາຊົນ ນ້ອກແວ (NPA).

ຮູບພາບຂ້າງເທິງນີ້: ຜູ້ຍິງໜຸ່ມ, ບ້ານ ງາມມາລີ, ໄນຈີເຣຍ. ©Sean Sutton/ ອົງການເກັບກູ້ລະເບີດ

